

PATENTTILAKI 15.12.1967/550

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 § (30.6.2000/650)

Joka on tehnyt mihin tekniikan alaan tahansa liittyvän keksinnön, jota voidaan käyttää teollisesti, tai se, jolle keksijän oikeus on siirtynyt, voi hakemuksesta saada patentin keksintöön ja siten yksinoikeuden sen ammattimaiseen hyödyntämiseen sen mukaan kuin tässä laissa säädetään. (18.11.2005/896)

Keksinnöksi ei katsota pelkästään:

- 1) löytöä, tieteellistä teoriaa tai matemaattista menetelmää;
- 2) taiteellista luomusta;
- 3) suunnitelmaa, sääntöä tai menetelmää, älyllistä toimintaa, peliä tai liiketoimintaa varten taikka tietokoneohjelmaa; eikä
- 4) tietojen esittämistä.

Keksinnöksi ei katsota kirurgista tai terapeutista käsittelyä tai diagnoosia tarkoittavaa menetelmää, joka kohdistetaan ihmisiin tai eläimiin. Edellä sanottu ei kuitenkaan estä patentin myöntämistä tuotteeseen, aineet ja seokset mukaan lukien, joka on tarkoitettu käytettäväksi jossakin edellä mainituista menetelmistä.

Patenttia ei myönnetä kasvilajikkeisiin tai eläinrotuihin. Keksinnöt, joiden kohteena ovat kasvit tai eläimet, voidaan kuitenkin patentoida, jos keksinnön tekninen toteutettavuus ei rajoitu yhteen kasvilajikkeeseen tai eläinrotuun. Tässä laissa tarkoitettu kasvilajikkeen käsite määritellään yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 5 artiklassa.

Patenttia ei myönnetä olennaisesti biologiseen menetelmään kasvien tai eläinten jalostamiseksi. Kasvien tai eläinten jalostusmenetelmä katsotaan tässä laissa olennaisesti biologiseksi, jos se perustuu kokonaisuudessaan luonnollisiin ilmiöihin, kuten risteytykseen tai valintaan. Edellä sanottu ei rajoita sellaisten keksintöjen patentoitavuutta, joiden kohteena on mikrobiologinen menetelmä tai muut tekniset menetelmät tai näillä menetelmillä aikaansaatu tuote. Mikrobiologisella menetelmällä tarkoitetaan tässä laissa menetelmää, jossa käytetään mikrobiologista materiaalia tai jonka kohteena on mikrobiologinen materiaali tai jolla tuotetaan mikrobiologista materiaalia.

Patentti voidaan myöntää keksintöön silloinkin, kun sen kohteena on biologisesta materiaalista koostuva tai biologista materiaalia sisältävä tuote tai menetelmä, jonka avulla voidaan valmistaa, muokata tai käyttää biologista materiaalia. Luonnollisesta ympäristöstään eristetty tai teknisen menetelmän avulla tuotettu biologinen materiaali voi olla keksinnön kohteena, vaikka sitä

esiintyisi luonnossa. Biologisella materiaalilla tarkoitetaan tässä laissa materiaalia, joka sisältää geneettistä tietoa ja pystyy itse lisääntymään tai jota voidaan lisätä biologisessa järjestelmässä.

1 a § (30.6.2000/650)

Muodostumisensa ja kehityksensä eri vaiheissa oleva ihmiskeho sekä pelkästään sen ainesosaa, geenin sekvenssi tai osasekvenssi mukaan lukien, koskeva löytö eivät voi olla patentoitavissa olevia keksintöjä.

Ihmiskehosta eristetty tai muuten teknisellä menetelmällä valmistettu ainesosa, yksittäisen geenin sekvenssi tai osasekvenssi mukaan lukien, voi sen estämättä mitä 1 momentissa säädetään, muodostaa patentoitavissa olevan keksinnön, jos patentoitavuuden edellytykset muutoin täyttyvät, vaikka tällaisen ainesosan rakenne olisi samanlainen kuin luonnollisen ainesosan rakenne.

1 b § (30.6.2000/650)

Patenttia ei myönnetä keksintöön, jonka kaupallinen hyödyntäminen on yleisen järjestyksen tai hyvien tapojen vastaista.

Keksinnön kaupallista hyödyntämistä ei voida pitää yleisen järjestyksen tai hyvien tapojen vastaisena pelkästään sillä perusteella, että se on kielletty laissa tai asetuksessa.

Sovellettaessa 1 momenttia erityisesti seuraavat keksinnöt eivät ole patentoitavissa:

- 1) ihmisen kloonauksen menetelmät;
- 2) menetelmät, joilla muutetaan ihmisen sukusolujen geneettistä identiteettiä;
- 3) ihmisalkioiden käyttö teollisiin tai kaupallisiin tarkoituksiin; ja
- 4) menetelmät, joilla muutetaan eläinten geneettistä identiteettiä ja jotka todennäköisesti aiheuttavat eläimille kärsimyksiä ilman, että niistä on huomattavaa lääketieteellistä hyötyä ihmiselle tai eläimelle, sekä tällaisilla menetelmillä tuotetut eläimet.

2 § (6.6.1980/407)

Patentti myönnetään ainoastaan keksintöön, joka on uusi siihen verrattuna, mikä on tullut tunnetuksi ennen patenttihakemuksen tekemispäivää, ja lisäksi olennaisesti eroaa siitä.
(18.11.2005/896)

Tunnetuksi katsotaan kaikki, mikä on tullut julkiseksi, joko kirjoituksen tai esitelmän välityksellä, hyväksikäyttämällä tai muulla tavalla. Myös ennen patenttihakemuksen tekemispäivää tässä maassa tehdyn patenttihakemuksen sisältö katsotaan tunnetuksi, jos mainittu hakemus 22 §:n säännösten mukaisesti tulee julkiseksi. Samoin ennen patenttihakemuksen tekemispäivää tässä maassa tehdyn hyödyllisyysmallihakemuksen sisältö katsotaan tunnetuksi, jos mainittu hakemus hyödyllisyysmallioikeudesta annetun lain (800/1991) 18 §:n mukaisesti tulee julkiseksi. Edellä 1 momentissa olevaa säännöstä, jonka mukaan keksinnön tulee olennaisesti erota siitä, mikä on tullut tunnetuksi ennen patenttihakemuksen tekemispäivää, ei sovelleta tällaisen patentti- tai hyödyllisyysmallihakemuksen sisällön suhteen. (18.11.2005/896)

Jäljempänä 3 luvussa tarkoitettulla hakemuksella on 2 momenttia sovellettaessa eräissä tapauksissa sama oikeusvaikutus kuin tässä maassa tehdyllä patentihakemuksella sen mukaan kuin 29 ja 38 §:ssä säädetään.

Edellä 1 momentissa oleva säännös, jonka mukaan keksinnön tulee olla uusi, ei estä myöntämästä patenttia tunnettuun, 1 §:n 3 momentissa tarkoitettussa menetelmässä käytettävään aineeseen tai seokseen, jos aineen tai seoksen käyttö ei ole tunnettu jossakin tällaisessa menetelmässä.

Edellä 1 momentissa oleva säännös, jonka mukaan keksinnön tulee olla uusi, ei myöskään estä myöntämästä patenttia tunnettuun, tietyssä 1 §:n 3 momentissa tarkoitettussa menetelmässä käytettävään aineeseen tai seokseen, jos aineen tai seoksen käyttö ei ole tunnettu tässä tietyssä menetelmässä. (18.11.2005/896)

Patentti voidaan myöntää, vaikka keksintö on kuuden kuukauden kuluessa ennen patentihakemuksen tekemistä tullut julkiseksi:

- 1) sellaisen ilmeisen väärinkäytöksen johdosta, joka on kohdistunut hakijaan tai siihen, jolta tämä johtaa oikeutensa; tai
- 2) sen johdosta, että hakija tai se, jolta tämä johtaa oikeutensa, on pannut keksinnön näytteille sellaisessa virallisessa tai virallisesti tunnustetussa kansainvälisessä näyttelyssä, jota tarkoitetaan Pariisissa 22 päivänä marraskuuta 1928 tehdyssä kansainvälisiä näyttelyjä koskevassa sopimuksessa (SopS 36/37).

3 § (8.1.2016/23)

Patentilla saavutettu yksinoikeus sisältää jäljempänä säädetyin poikkeuksin sen, ettei muu kuin patentinhaltija ilman tämän lupaa saa käyttää hyväksi keksintöä:

- 1) valmistamalla, tarjoamalla, saattamalla vaihdantaan tai käyttämällä patentoitua tuotetta taikka tuomalla maahan tai pitämällä hallussaan tällaista tuotetta edellä sanottua tarkoitusta varten;
- 2) käyttämällä patentoitua menetelmää taikka, jos hän tietää tai hänen olisi pitänyt tietää, ettei menetelmää saa käyttää ilman patentinhaltijan lupaa, tarjoamalla tällaista menetelmää käytettäväksi tässä maassa;
- 3) tarjoamalla, saattamalla vaihdantaan tai käyttämällä patentilla suojatulla menetelmällä välittömästi aikaansaatu tuotetta taikka tuomalla maahan tai pitämällä hallussaan tällaista tuotetta edellä sanottua tarkoitusta varten.

Yksinoikeus sisältää myös sen, ettei muu kuin patentinhaltija ilman tämän lupaa saa käyttää hyväksi keksintöä tarjoamalla tai toimittamalla jollekin, jolla ei ole oikeutta keksinnön hyväksikäyttöön, sellaista välinettä keksinnön käyttämiseksi tässä maassa, joka liittyy johonkin olennaiseen keksinnössä, jos se, joka tarjoaa tai toimittaa välineen, tietää tai hänen olisi pitänyt tietää, että väline soveltuu ja on tarkoitettu keksinnön käyttämiseen. Jos väline on yleisesti kaupan oleva tavara, sovelletaan mitä edellä tässä momentissa säädetään vain, jos se, joka tarjoaa tai toimittaa välineen, pyrkii vaikuttamaan vastaanottajaan, jotta tämä ryhtyisi 1 momentissa tarkoitettuun tekoon. Sovellettaessa tämän momentin säännöksiä ei keksinnön hyväksikäyttöön

oikeutettuna pidetä sitä, joka käyttää keksintöä hyväksi 3 momentin 1, 3, 4 tai 6 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

Yksinoikeus ei koske:

- 1) hyväksikäyttöä, joka ei tapahdu ammattimaisesti;
- 2) sellaisen patentilla suojatun tuotteen hyväksikäyttöä, joka on Euroopan talousalueella saatettu vaihdantaan patentinhaltijan toimesta tai tämän suostumuksella, ellei patentinhaltijalla ole oikeutettuja perusteita vastustaa tuotteen laajempaa saattamista markkinoille;
- 3) keksinnön käyttöä kokeissa, jotka koskevat itse keksintöä;
- 4) lääkevalmisteen myyntilupahakemusta varten tarvittavia tutkimuksia, kokeita tai käytännön vaatimuksista aiheutuvia toimia, jotka koskevat kyseiseen lääkevalmisteseen kohdistuvaa keksintöä;
- 5) lääkeaineen valmistusta apteekissa lääkärin määräyksen mukaisesti yksittäistapauksissa tai toimenpiteitä täten valmistetuilla lääkeaineilla;
- 6) biologisen materiaalin käyttöä muiden kasvilajikkeiden jalostamiseen tai löytämiseen ja kehittämiseen;
- 7) tietokoneohjelmien oikeudellisesta suojasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/24/EY 5 ja 6 artiklassa tarkoitettuja sallittuja toimia ja saatujen tietojen käyttöä.

L:lla 23/2016 muutettu 3 § tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. Aiempi sanamuoto kuuluu:

3 § (6.6.1980/407)

Patentilla saavutettu yksinoikeus sisältää jäljempänä säädetyin poikkeuksin sen, ettei muu kuin patentinhaltija ilman tämän lupaa saa käyttää hyväksi keksintöä:

- 1) valmistamalla, tarjoamalla, saattamalla vaihdantaan tai käyttämällä patentoitua tuotetta tahi tuomalla maahan tai pitämällä hallussaan tällaista tuotetta edellä sanottua tarkoitusta varten;
- 2) käyttämällä patentoitua menetelmää tahi, jos hän tietää tai jos olosuhteiden perusteella on ilmeistä, ettei menetelmää saa käyttää ilman patentinhaltijan lupaa, tarjoamalla tällaista menetelmää käytettäväksi tässä maassa; eikä
- 3) tarjoamalla, saattamalla vaihdantaan tai käyttämällä patentilla suojatulla menetelmällä valmistettua tuotetta tahi tuomalla maahan tai pitämällä hallussaan tällaista tuotetta edellä sanottua tarkoitusta varten.

Yksinoikeus sisältää myös sen, ettei muu kuin patentinhaltija ilman tämän lupaa saa käyttää hyväksi keksintöä tarjoamalla tai toimittamalla jollekin, jolla ei ole oikeutta keksinnön hyväksikäyttöön, sellaista välinettä keksinnön käyttämiseksi tässä maassa, joka liittyy johonkin olennaiseen keksinnössä, jos se, joka tarjoaa tai toimittaa välineen, tietää tai olosuhteiden perusteella on ilmeistä, että väline soveltuu ja on tarkoitettu keksinnön käyttämiseen. Jos väline

on yleisesti kaupan oleva tavara, sovelletaan mitä edellä on säädetty vain, jos se, joka tarjoaa tai toimittaa välineen, pyrkii vaikuttamaan vastaanottajaan, jotta tämä ryhtyisi 1 momentissa tarkoitettuun tekoon. Sovellettaessa tämän momentin säännöksiä ei keksinnön hyväksikäyttöön oikeutettuna pidetä sitä, joka käyttää keksintöä hyväksi 3 momentin 1, 3 tai 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

Yksinoikeus ei käsitä:

- 1) hyväksikäyttöä, joka ei tapahdu ammattimaisesti;
- 2) sellaisen patentilla suojatun tuotteen hyväksikäyttöä, joka Euroopan talousalueella on saatettu vaihdantaan patentinhaltijan toimesta tai tämän suostumuksella;
- 3) keksinnön käyttöä kokeissa, jotka koskevat itse keksintöä;
- 4) lääkevalmisteen myyntilupahakemusta varten tarvittavia tutkimuksia, kokeita tai käytännön vaatimuksista aiheutuvia toimia, jotka koskevat kyseiseen lääkevalmisteseen kohdistuvaa keksintöä; eikä
- 5) lääkeaineen valmistusta apteekissa lääkärin määräyksen mukaisesti yksittäistapauksissa tai toimenpiteitä täten valmistetuilla lääkeaineilla.

(21.4.2006/295)

3 a § (30.6.2000/650)

Patentin antama suoja biologiselle materiaalille, jolla on keksinnön seurauksena tiettyjä piirteitä, käsittää kaiken sellaisen monistamalla tai lisäämällä tästä biologisesta materiaalista saadun samassa tai erikoistuneessa muodossa olevan biologisen materiaalin, jolla on nämä samat piirteet.

Patentin antama suoja menetelmälle, jonka avulla tuotetaan biologista materiaalia, jolla on keksinnön seurauksena tiettyjä piirteitä, käsittää tällä menetelmällä välittömästi saadun biologisen materiaalin ja kaiken muun sellaisen biologisen materiaalin, joka on saatu menetelmällä välittömästi saadusta biologisesta materiaalista monistamalla tai lisäämällä samassa tai erikoistuneessa muodossa ja jolla on nämä samat piirteet.

Patentin antama suoja geneettistä tietoa sisältävälle tai siitä koostuvalle tuotteelle käsittää kaiken materiaalin, johon tuote on yhdistetty ja johon geneettinen tieto sisältyy ja jossa se toimii, jollei 1 a §:n 1 momentista muuta johdu.

Edellä tarkoitettu suoja ei käsitä biologista materiaalia, joka on saatu monistamalla tai lisäämällä biologista materiaalia, jonka patentin haltija on saattanut Euroopan talousalueella markkinoille tai joka on saatettu markkinoille hänen suostumuksellaan, jos monistaminen tai lisääminen väistämättä aiheutuu käytöstä, jota varten biologinen materiaali on saatettu markkinoille, edellyttäen, että saatua materiaalia ei myöhemmin käytetä muuhun monistamiseen tai lisäämiseen.

3 b § (30.6.2000/650)

Poiketen siitä, mitä 3 a §:n 1–3 momentissa säädetään, patentinhaltijan suorittama tai hänen suostumuksellaan tapahtuva kasvien lisäysaineiston myynti tai muu pitäminen kaupan maanviljelijälle maatalouskäyttöön merkitsee sitä, että viljelijä saa käyttää sadosta saamaansa tuotetta monistamiseen tai lisäämiseen omalla tilallaan, jolloin tämän poikkeuksen laajuus ja sitä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ovat samat kuin mitä yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 14 artiklassa määrätään.

Poiketen siitä, mitä 3 a §:n 1–3 momentissa säädetään, patentinhaltijan suorittama tai hänen suostumuksellaan tapahtuva jalostuskarjan tai muu eläinten lisäysaineiston myynti tai muu pitäminen kaupan maanviljelijälle merkitsee sitä, että maanviljelijä saa käyttää suojattua karjaa maatalouden tarkoituksiin. Tähän lupaan sisältyy eläimen tai eläinten lisäysaineiston saattaminen maatalouskäyttöön, mutta ei kaupallisen lisäämistoiminnan puitteissa tai sen tarkoituksiin tapahtuva myynti.

Tarkempia säännöksiä 2 momentissa tarkoitettujen poikkeusten sisällöstä ja täytäntöönpanosta voidaan tarvittaessa antaa valtioneuvoston asetuksella.

4 §

Joka patenttihakemuksen tekemishetkellä tässä maassa käytti ammattimaisesti hyväksi hakemuksessa tarkoitettua keksintöä, saa patentin estämättä jatkaa hyväksikäyttöä pysyttämällä entisellään sen yleisen luonteen, jollei hyväksikäyttö sisältänyt ilmeistä väärinkäyttöä patentinhakijaa tai sitä kohtaan, jolta tämä johtaa oikeutensa. Samanlainen hyväksikäyttöoikeus on vastaavilla edellytyksillä myös sillä, joka on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin käyttääkseen keksintöä ammattimaisesti hyväksi tässä maassa.

Ensimmäisessä momentissa tarkoitettu oikeus voi siirtyä toiselle ainoastaan liikkeen mukana, jossa se on syntynyt tai jossa hyväksikäyttö oli tarkoitettu tapahtuvaksi.

5 § (8.1.2016/23)

Patentin estämättä keksintöä voidaan käyttää hyväksi ulkomaisessa aluksessa, ilma-aluksessa tai muussa kulkuneuvossa sen tarpeisiin, kun tällainen kulkuneuvo väliaikaisesti tai tahattomasti tulee Suomeen.

Ilma-aluksen varaosia ja tarvikkeita voidaan patentin estämättä tuoda maahan ja käyttää täällä ulkomaisen ilma-aluksen korjaamiseen.

L:lla 23/2016 muutettu 5 § tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. Aiempi sanamuoto kuuluu:

5 §

Patentin estämättä keksintöä voidaan käyttää hyväksi ulkomaisessa aluksessa, ilma-aluksessa tai muussa kulkuneuvossa niiden tarpeisiin, kun sellainen kulkuneuvo tilapäisesti, säännöllisessä liikenteessä tai muutoin tulee Suomeen.

Asetuksella voidaan säätää, että ilma-aluksen varaosia ja tarvikkeita voidaan patentin estämättä tuoda maahan ja käyttää täällä ulkomaisen ilma-aluksen korjaamiseen, mikäli ulkomaisen aluksen kotimaassa myönnetään vastaavat edut suomalaiselle ilma-alukselle.

6 § (6.6.1980/407)

Patenttihakemus, jonka tarkoittama keksintö on patenttihakemuksen tekemispäivää edeltävän kahdentoista kuukauden aikana esitetty Suomessa myönnettävää patenttia tai hyödyllisyysmallioikeutta koskevassa hakemuksessa taikka teollisoikeuden suojelemista koskevaan Pariisin yleissopimukseen (SopS 36/1970 ja SopS 43/1975) taikka Maailman kauppajärjestön perustamissopimukseen (SopS 5/1995) liittyneessä toisessa valtiossa tai toisella alueella tehdyssä patenttia, keksijäntodistusta tai hyödyllisyysmallisuoja koskevassa hakemuksessa, on katsottava 2 §:n 1, 2, 4 ja 5 momenttia sekä 4 §:ää sovellettaessa tehdyksi samanaikaisesti aikaisemman hakemuksen kanssa, jos hakija sitä pyytää. Tällainen etuoikeus voidaan saada myös sellaisesta aikaisemmasta suojahakemuksesta, joka ei tarkoita edellä mainittuihin sopimuksiin liittynyttä valtiota tai aluetta, jos siellä, missä aikaisempi hakemus on tehty, myönnetään suomalaisesta hakemuksesta vastaava etuoikeus ja jos siellä voimassa oleva lainsäädäntö on pääosin yhdenmukainen edellä mainittujen sopimusten kanssa. (18.11.2005/896)

Asetuksella säädetään tai asetuksen nojalla annettavalla patenttiviranomaisen päätöksellä määrätään, miten etuoikeutta koskeva pyyntö on esitettävä ja mitkä asiakirjat on annettava pyynnön tueksi. Ellei edellä tarkoitettuja säännöksiä tai määräyksiä noudateta, ei etuoikeutta voida saada.

2 luku

Kansallisen patenttihakemuksen käsittely ja väitemenettely (8.1.2016/23)

L:lla 23/2016 muutettu otsikko tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. Aiempi sanamuoto kuuluu: Patenttihakemuksen käsittely ja väitemenettely

7 § (17.6.2011/743)

Patenttihakemus tehdään kirjallisesti patenttiviranomaiselle. Patenttiviranomainen pitää päiväkirjaa saapuneista patenttihakemuksista. (8.1.2016/23)

L:lla 23/2016 muutettu 1 momentti tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Patenttihakemus tehdään kirjallisesti patenttiviranomaiselle taikka 3 luvussa tarkoitetussa tapauksessa toisen maan patenttiviranomaiselle tai kansainväliselle järjestölle. Patenttiviranomainen pitää päiväkirjaa saapuneista patenttihakemuksista.

Patenttiviranomaisella tarkoitetaan tässä laissa Suomen patenttiviranomaista, jollei toisin säädetä. Suomen patenttiviranomaisena on Patentti- ja rekisterihallitus sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään.

7 a § (17.6.2011/743)

Edellä 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuun päiväkirjaan merkitään kustakin hakemuksesta:

- 1) patenttihakemuksen päiväkirjanumero;
- 2) luokat, joihin hakemus on luokitettu;
- 3) asiaa käsittelevän tutkijainsinöörin nimi;
- 4) hakijan nimi, kotipaikka ja osoite;
- 5) jos hakijaa edustaa asiamies, tämän nimi, kotipaikka ja osoite;
- 6) keksijän nimi ja osoite;
- 7) keksinnön nimitys;
- 8) tieto siitä, onko hakemus suomalainen, kansainvälinen vai kansalliseksi patenttihakemukseksi muunnettu eurooppapatenttia koskeva hakemus;
- 9) hakemuksen saapumispäivä ja tekemispäivä, jos hakemus on suomalainen patenttihakemus;
- 10) kansainvälinen tekemispäivä sekä päivä, jona hakemusta on 31 §:n mukaan jatkettu tai hakemus on 38 §:n mukaan jätetty, jos hakemus on kansainvälinen patenttihakemus;
- 11) Euroopan patenttisopimuksen (SopS 8/1996) mukainen tekemispäivä sekä päivä, jolloin hakemus saapui patenttiviranomaiselle muuntamista varten, jos hakemus on muunnettu eurooppapatenttia koskevasta hakemuksesta kansalliseksi hakemukseksi;
- 12) tieto siitä, missä etuoikeuden perustaksi ilmoitettu aikaisempi hakemus on tehty, sekä tämän hakemuksen tekemispäivä ja numero, jos etuoikeutta on pyydetty;
- 13) kantahakemuksen päiväkirjanumero, jos hakemus on aikaansaatu jakamalla tai lohkaisemalla;
- 14) jaetun tai lohkaistun hakemuksen päiväkirjanumero, jos hakemuksen jakamisella tai lohkaisemisella on syntynyt uusi hakemus;
- 15) julkiseksitulopäivä, jos hakemus on tullut 22 §:n 3 momentin mukaan julkiseksi;
- 16) kansainvälinen hakemusnumero, jos hakemus on kansainvälinen patenttihakemus;
- 17) eurooppapatenttia koskevan hakemuksen hakemusnumero, jos hakemus on muunnettu eurooppapatenttia koskevasta hakemuksesta kansalliseksi hakemukseksi;
- 18) asiassa saapuneet kirjelmät ja suoritettut maksut; sekä
- 19) asiassa tehdyt päätökset.

Edellä 1 momentin 2, 3, 6, 7 ja 16–18 kohdassa tarkoitettu merkintä on salassa pidettävä, kunnes merkintää koskeva patenttihakemus on tullut julkiseksi 22 §:n mukaisesti.

8 § (6.6.1980/407)

1 momentti on kumottu L:lla 17.6.2011/743.

Hakemuksen tulee sisältää keksinnön selitys, tarvittaessa piirustuksineen, sekä täsmällisesti ilmaistuna se, mitä patentilla halutaan suojata (patenttivaatimus). Se, että keksintö tarkoittaa kemiallista yhdistettä, ei edellytä tietyn käytön ilmoittamista patenttivaatimuksessa. Selityksen tulee olla niin selvä, että ammattimies voi sen perusteella käyttää keksintöä. Keksintö, joka koskee biologista materiaalia tai jota toteutettaessa käytetään biologista materiaalia, katsotaan 8 a §:ssä mainituissa tapauksissa riittävän selvästi esitetyksi vain, jos lisäksi on täytetty tuossa pykälässä mainitut ehdot. (30.6.2000/650)

Hakemuksessa tulee lisäksi olla selityksen ja patenttivaatimusten tiivistelmä. Tiivistelmä on tarkoitettu vain tekniikan tietolähteeksi eikä sille ole annettava muuta merkitystä.

Hakemuksessa on ilmoitettava keksijän nimi. Jos patenttia hakee muu kuin keksijä, hakijan on selvitettävä oikeutensa keksintöön.

Keksinnön selitys, tiivistelmä ja patenttivaatimukset on laadittava suomeksi, ruotsiksi tai englanniksi. Ne voidaan laatia myös useammalla kuin yhdellä näistä kielistä. Jos patenttivaatimukset ja tiivistelmä on laadittu vain toisella kansalliskielellä, patenttiviranomaisen on huolehdittava patenttivaatimusten ja tiivistelmän kääntämisestä toiselle näistä kielistä ennen kuin hakemus 22 §:n mukaan tulee julkiseksi. Hakijan on suoritettava vahvistettu käännösmaksu. Jos patenttivaatimukset ja tiivistelmä on laadittu vain englannin kielellä, hakijan tulee toimittaa patenttivaatimusten ja tiivistelmän käännös suomeksi tai ruotsiksi ennen kuin hakemus 22 §:n mukaan tulee julkiseksi. Patenttiviranomaisen on tällöin tarvittaessa huolehdittava niiden kääntämisestä toiselle näistä kielistä. (17.6.2011/743)

Hakijan on suoritettava vahvistettu hakemusmaksu. Hakemuksesta on myös suoritettava vahvistettu vuosimaksu jokaiselta ennen hakemuksen lopullista ratkaisemista alkaneelta maksuvuodelta. (10.5.1985/387)

Maksuvuosi lasketaan ensimmäisen kerran siitä päivästä, jolloin hakemus on tehty tai katsottava tehdyksi, ja tämän jälkeen vastaavasta kalenteripäivästä. (10.5.1985/387)

8 a § (30.6.2000/650)

Jos keksintö koskee biologista materiaalia tai keksintöä toteutettaessa on käytettävä biologista materiaalia, jota ei ole yleisesti saatavissa ja jota ei voida esittää hakemusasiakirjoissa siten, että ammattimies niiden perusteella voi käyttää keksintöä, näyte biologisesta materiaalista on talletettava viimeistään hakemuksen tekemispäivänä. Biologisen materiaalin on tämän jälkeen oltava jatkuvasti talletettuna siten, että se, joka tämän lain mukaan on oikeutettu saamaan näytteen talletuksesta, voi saada sen Suomessa. Valtioneuvoston asetuksella säädetään, mihin talletukset voidaan tehdä.

Jos talletettu biologinen materiaali menettää elinvoimaisuutensa tai siitä ei muusta syystä voida saada näytettä, voidaan se korvata saman biologisen materiaalin uudella talletuksella siten kuin

valtioneuvoston asetuksella säädetään. Jos näin on menetelty, katsotaan uusi talletus tehdyksi aikaisemman talletuksen tekemispäivänä.

8 b § (18.11.2005/896)

Patenttiviranomainen antaa tekemispäivän patenttihakemukselle, jos:

- 1) hakemuksesta ilmenee, että se on patenttihakemus;
- 2) hakemuksessa on tiedot hakijasta tai viranomainen voi tavoittaa hänet; ja
- 3) hakemuksen yhteydessä annetut asiakirjat sisältävät sellaista, mikä on katsottava selitykseksi tai piirustukseksi, tai hakemuksessa on viittaus aikaisemmin tehtyyn patenti- tai hyödyllisyysmallihakemukseen ja hakija on antanut tiedot patenti- tai hyödyllisyysmallihakemuksen tekemispäivästä, hakemusnumerosta sekä patenttiviranomaisesta, jolle hakemus on tehty.

Jos hakija ei ole noudattanut 1 momentin säännöksiä tekemispäivän saamiseksi, annetaan hakijalle kehoitus korjata puutteet patenttiviranomaisen antamassa määräajassa. Jos hakija ei ole korjannut puutteita määräajassa tai hakijaa ei ole voitu tavoittaa kahden kuukauden kuluessa hakemuksen saapumispäivästä, ei hakemusta katsota tehdyksi.

Jos hakija on korjannut 2 momentissa annetussa määräajassa kaikki hakemuksessa olleet puutteet tekemispäivän saamiseksi, tulee tekemispäiväksi se päivä, jolloin kaikki puutteet on korjattu.

8 c § (18.11.2005/896)

Jos hakemus, joka on tehty 8 b §:n mukaisesti, on puutteellinen ja patenttiviranomainen havaitsee, että hakemuksen selityksestä tai piirustuksista puuttuu osa tai osia, joihin selityksessä tai patenttivaatimuksissa viitataan, annetaan hakijalle kehoitus täydentää hakemustaan patenttiviranomaisen antamassa määräajassa. Jos puuttuvat osat toimitetaan annetussa määräajassa, tulee tekemispäiväksi se päivä, jolloin kaikki puutteet on korjattu, jollei 2 ja 3 momentista muuta johdu.

Jos 1 momentin mukaiset jälkeenpäin toimitetut osat peruutetaan yhden kuukauden kuluessa siitä, kun ne on toimitettu, tulee tekemispäiväksi alkuperäinen tekemispäivä.

Jos puuttuvat osat toimitetaan 1 momentin mukaisesti ja aikaisemmasta hakemuksesta pyydetään etuoikeutta ja siitä ilmenevät puuttuvat osat kokonaisuudessaan, tulee tekemispäiväksi alkuperäinen tekemispäivä, jos hakija sitä pyytää ja toimittaa jäljennöksen etuoikeuden perustana olevasta hakemuksesta 1 momentin mukaisessa määräajassa.

8 d § (17.6.2011/743)

Patentinhakijalla on oikeus saada englannin kielellä laadittua hakemusta koskevat patenttiviranomaisen päätökset englanninkielisinä, jos hän kirjallisesti pyytää päätöskieleksi englantia patenttihakemusta tehtäessä.

Jollei hakija ole pyytänyt päätöskieleksi englantia 1 momentissa tarkoitettua hakemusta tehdessään, patenttiviranomainen antaa välipäätöksen, jossa pyydetään hakijaa määräajassa joko toimittamaan käänös patenttihakemuksesta suomeksi tai ruotsiksi tai kirjallisesti pyytämään

päätöskieleksi englantia. Jos hakija on vastineessaan välipäätökseen pyytänyt päätöskieleksi englantia, englanninkielinen patenttihakemus on jatkokäsittelyn perustana. Jos taas hakija on toimittanut käännöksen patenttihakemuksesta suomeksi tai ruotsiksi, suomen- tai ruotsinkielinen patenttihakemus on jatkokäsittelyn perustana.

Jos patenttiviranomainen havaitsee, ettei englanninkielisten patenttivaatimusten ja tiivistelmän käännös vastaa englanninkielisiä asiakirjoja, hakijalle on annettava kehoitus korjata käännöksen puutteet määräajassa.

9 § (6.6.1980/407)

Jos hakija sitä pyytää ja suorittaa vahvistetun maksun, patenttiviranomaisen on annettava hakemusta koskeva uutuustutkimus asetuksella säädettävillä ehdoilla Washingtonissa 19 päivänä kesäkuuta 1970 solmitun patenttiyhteistyösopimuksen 15 artiklan 5 kappaleen mukaisen kansainvälisen uutuustutkimusviranomaisen suoritettavaksi.

10 §

Samassa hakemuksessa ei saa hakea patenttia kahteen tai useampaan toisistaan riippumattomaan keksintöön.

11 §

Jos patenttia haetaan keksintöön, joka käy selville hakijan tekemästä aikaisemmasta patenttihakemuksesta, jota ei ole lopullisesti ratkaistu, on myöhempi hakemus vaadittaessa, ja niillä ehdoilla kuin asetuksella säädetään, katsottava tehdyksi sinä ajankohtana, jolloin ne asiakirjat, joista keksintö käy selville, saapuivat patenttiviranomaiselle.

12 §

Patentinhakijalla, jolla ei ole kotipaikkaa Suomessa, tulee olla Euroopan talousalueella asuva asiamies, joka on oikeutettu edustamaan häntä hakemusta koskevissa asioissa. (30.6.2000/650)

Jos patenttihakemusta koskevaa päätöstä ei ole saatu annettua tiedoksi hakijalle tämän ilmoittamaan osoitteeseen, tiedoksianto voi tapahtua kuuluttamalla asiasta patentti- ja rekisterihallituksen julkaisemassa patenttilehdessä. Tiedoksiantamisen katsotaan tapahtuneen, kun edellä mainitut toimenpiteet on suoritettu. (21.3.1997/243)

13 § (21.3.1997/243)

Patenttihakemusta ei saa muuttaa siten, että patenttia haetaan johonkin, mikä ei ole käynyt selville hakemuksesta, kun hakemus on tehty.

14 § (21.3.1997/243)

14 § on kumottu L:lla 21.3.1997/243.

15 §

Jollei hakija ole noudattanut hakemusta koskevia säännöksiä tai jos patenttiviranomainen muutoin katsoo olevan esteen hakemuksen hyväksymiselle, hakijaa on välipäätöksessä

kehotettava antamaan lausumansa tai korjaamaan puutteellisuus määrätyn ajan kuluessa. Tiivistelmään patenttiviranomainen voi kuitenkin hakijaa kuulematta tehdä ne muutokset, joita se pitää välttämättöminä. (6.6.1980/407)

Jollei hakija välipäätöksessä määrätyn ajan kuluessa anna lausumaansa tai ryhdy toimenpiteisiin puutteellisuuden korjaamiseksi, josta on huomautettu, hakemus on jätettävä sillensä. Välipäätöksessä on ilmoitettava tästä seuraamuksesta.

Sillensä jätetty hakemus otetaan uudelleen käsiteltäväksi, jos hakija neljän kuukauden kuluessa välipäätöksessä määrätyn ajan päättymisestä antaa lausumansa tai ryhtyy toimenpiteisiin puutteellisuuden korjaamiseksi ja samassa ajassa suorittaa vahvistetun maksun hakemuksen ottamisesta uudelleen käsiteltäväksi.

Jollei hakija suorita vuosimaksua 8, 41 ja 42 §:n mukaisesti, hakemus jätetään sillensä ilman välipäätöstä. Siten sillensä jätettyä hakemusta ei voida ottaa uudelleen käsiteltäväksi. (10.5.1985/387)

16 §

Jos vielä lausuman antamisen jälkeen katsotaan olevan este hakemuksen hyväksymiselle ja hakijalla on ollut tilaisuus antaa lausumansa esteestä, hakemus on hylättävä, mikäli ei ole aihetta antaa hakijalle uutta välipäätöstä.

17 §

Jos joku väittää patenttiviranomaiselle, että hänellä on parempi oikeus keksintöön kuin hakijalla, ja mikäli asiaa pidetään epäselvänä, patenttiviranomainen voi välipäätöksessä kehottaa häntä nostamaan kanteen tuomioistuimessa määrätyn ajan kuluessa uhalla, että väite jätetään huomioon ottamatta patenttihakemusta edelleen käsiteltäessä.

Milloin riita paremmasta oikeudesta keksintöön on vireillä tuomioistuimessa, patenttihakemuksen käsittely voidaan keskeyttää siihen asti, kunnes juttu on lopullisesti ratkaistu.

18 §

Jos joku näyttää patenttiviranomaiselle, että hänellä on parempi oikeus keksintöön kuin hakijalla, patenttiviranomaisen tulee hänen vaatimuksestaan siirtää hakemus hänelle. Sen, joka saa patenttihakemuksen siirretyksi itselleen, on suoritettava uusi hakemusmaksu.

Milloin siirtoa on vaadittu, hakemusta ei saa jättää sillensä, hylätä tai hyväksyä eikä peruuttaa ennen kuin vaatimus on lopullisesti tutkittu.

19 § (21.3.1997/243)

Jos hakemus on säännösten mukainen eikä katsota olevan estettä hakemuksen hyväksymiselle, patenttiviranomaisen on ilmoitettava hakijalle, että hakemus voidaan hyväksyä.

Kun 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu patentinhakijalle, ei 11 §:ssä tarkoitettua vaatimusta saa tehdä eikä patenttivaatimuksia saa muuttaa siten, että patenttisuoja laajenee.

Hakijan on suoritettava vahvistettu painatusmaksu kahden kuukauden kuluessa siitä, kun hänelle on annettu 1 momentin mukainen ilmoitus. Hakemus on jätettävä sillensä, jos maksua ei suoriteta. Sillensä jätetty hakemus otetaan uudelleen käsiteltäväksi, jos hakija neljän kuukauden kuluessa mainitun ajan päättymisestä suorittaa painatusmaksun sekä vahvistetun maksun hakemuksen ottamisesta uudelleen käsiteltäväksi.

Milloin keksijä hakee patenttia ja pyytää vapautusta painatusmaksusta kahden kuukauden kuluessa siitä, kun hänelle on annettu 1 momentin mukainen ilmoitus, patenttiviranomainen voi myöntää hänelle sanotun vapautuksen, jos maksun suorittamisen katsotaan tuottavan hänelle huomattavia vaikeuksia. Jos pyyntö hylätään, on kahden kuukauden kuluessa hylkäämisestä suoritettu maksu katsottava suoritetuksi oikeassa ajassa.

20 § (21.3.1997/243)

Kun hakija on tehnyt sen, mitä häneltä 19 §:n mukaan vaaditaan, tulee patenttiviranomaisen, jollei estettä edelleenkaan ole, hyväksyä hakemus. Hakemuksen hyväksymisestä on kuulutettava.

Patentti on myönnetty sinä päivänä, kun hakemuksen hyväksymisestä on kuulutettu. Myönnetty patentti on merkittävä patenttiviranomaisen pitämään patenttirekisteriin. Patentinhaltijalle on annettava patenttikirja.

21 § (17.6.2011/743)

Patenttiviranomaisen on pidettävä patentin myöntämispäivästä lukien yleisön saatavana patenttijulkaisua, joka sisältää keksinnön selityksen, patenttivaatimukset ja tiivistelmän sekä ilmoituksen patentinhaltijasta ja keksijästä. Jos hakemuksen hyväksymistä koskeva päätös on 8 d §:n mukaisesti annettu englannin kielellä, patenttijulkaisussa selityksen on oltava englannin kielellä ja vaatimusten sekä tiivistelmän englannin kielen lisäksi suomen tai ruotsin kielellä.

22 §

Patenttia koskevat asiakirjat ovat julkisia patentin myöntämispäivästä lukien. (21.3.1997/243)

Asiakirjat ovat myös julkisia, kun 18 kuukautta on kulunut patenttihakemuksen tekemispäivästä tai, jos etuoikeutta pyydetään, siitä päivästä, josta etuoikeutta on pyydetty, vaikka patenttia ei vielä ole myönnetty. Jos hakemus on jätetty sillensä tai hylätty, asiakirjat tulevat kuitenkin julkisiksi vain siinä tapauksessa, että hakija pyytää hakemuksen ottamista uudelleen käsiteltäväksi tai hakee muutosta taikka tekee 71 a tai 71 b §:n mukaisen esityksen. (21.3.1997/243)

Hakijan pyynnöstä asiakirjat tulevat julkisiksi aikaisemminkin kuin 1 ja 2 momentissa on säädetty.

Kun asiakirjat 2 ja 3 momentin mukaan tulevat julkisiksi, on siitä kuulutettava.

Jos asiakirja sisältää liikesalaisuuden ja jollei tämä koske keksintöä, johon patenttia haetaan tai jolle patentti on myönnetty, patenttiviranomainen voi vaadittaessa erityisestä syystä määrätä, ettei asiakirja ole julkinen. Jos sellainen vaatimus on tehty, asiakirja ei ole julkinen ennen kuin vaatimus on hylätty lainvoiman saaneella päätöksellä. (21.3.1997/243)

Jos biologinen materiaali on talletettu 8 a §:n mukaisesti, on jokaisella oikeus saada näyte biologisesta materiaalista, kun asiakirjat ovat tulleet 1, 2 tai 3 momentin mukaisesti julkisiksi. Sen estämättä, mitä edellä säädetään, ei näytettä kuitenkaan luovuteta sille, joka voimassa olevien säännösten mukaan ei voi saada haltuunsa talletettua biologista materiaalia. Näytettä ei myöskään luovuteta sellaiselle, jonka hallussa se vahinkoa tuottavien ominaisuuksiensa vuoksi saattaa aiheuttaa huomattavaa vaaraa. (30.6.2000/650)

Ennen kuin patentti on myönnetty tai 20 vuoden ajan patenttihakemuksen tekemispäivästä, jos patenttihakemus on ratkaistu lopullisesti sen johtamatta patenttiin, näyte talletuksesta saadaan 6 momentin ensimmäisen virkkeen säännöksestä huolimatta luovuttaa ainoastaan erityiselle asiantuntijalle, jos hakija tätä pyytää. Asetuksella säädetään, milloin tällainen pyyntö voidaan tehdä ja ketä näytteen pyytäjä voi käyttää asiantuntijana. (21.3.1997/243)

Sen, joka haluaa saada näytteen, tulee pyytää sitä kirjallisesti patenttiviranomaiselta ja sitoutua noudattamaan asetuksella annettuja näytteen väärinkäytön estämistä koskevia säännöksiä. Jos näyte saadaan luovuttaa ainoastaan erityiselle asiantuntijalle, tulee tämän antaa edellä tarkoitettu sitoumus. (10.5.1985/387)

23 § (21.3.1997/243)

Jos julkiseksi tullut hakemus jätetään sillensä tai hylätään, on päätöksestä kuulutettava sen saatua lainvoiman.

24 § (17.6.2011/743)

Kuka tahansa voi tehdä väitteen myönnettyä patenttia vastaan. Väite on tehtävä patenttiviranomaiselle yhdeksän kuukauden kuluessa patentin myöntämispäivästä. Väite on tehtävä kirjallisesti ja se on perusteltava. Väitteentekijän tulee suorittaa maksu, jonka määräytymisperusteista säädetään patentti- ja rekisterihallituksen suoritteista perittävistä maksuista annetussa laissa (1032/1992) ja sen nojalla annetuissa säädöksissä.

Kun keksinnön selitys on laadittu englannin kielellä, patentinhaltijan tulee väiteaikana esitetystä pyynnöstä toimittaa selityksestä käänнос samalla kielellä, jolla vaatimusten käänнос on toimitettu. Selityksen käänнос on toimitettava patenttiviranomaisen antamassa määräajassa patenttiviranomaiselle. Jos patenttiviranomainen havaitsee, ettei englanninkielisestä selityksestä annettu käänнос vastaa selitystä, hakijalle on annettava kehoitus korjata käänноksen puutteet määräajassa.

Jos patentinhaltija ei toimita 2 momentissa tarkoitettua käänноstä määräajassa, patenttiviranomainen voi sakon uhalla velvoittaa patentinhaltijan toimittamaan käänноksen tai teettää käänноksen tämän kustannuksella. Suomen tai ruotsin kielelle käänнетy asiakirjat ovat jatkokäsittelyn perustana.

Kun patenttia vastaan on tehty väite, se on saatettava patentinhaltijan tietoon ja patentinhaltijalle on varattava tilaisuus antaa siitä lausumansa. Patentinhaltijalla, jolla ei ole kotipaikkaa Suomessa, tulee väitekäsittelyn aikana olla 12 §:ssä tarkoitettu asiamies.

Patenttiviranomainen voi, jos siihen on erityisiä syitä, ottaa väitteen huomioon, vaikka patentti on rauennut tai raukeaa 51 §:n mukaisesti taikka väite peruutetaan. Jos väitteentekijä peruuttaa väitteensä, hän ei voi hakea muutosta patenttiviranomaisen tekemään päätökseen.

Patenttiviranomaisen tulee ottaa väiteaikana tehty väite huomioon, vaikka patenttia on ennen väitteen tekemistä rajoitettu lainvoimaisella päätöksellä.

25 § (30.6.2000/650)

Patenttiviranomaisen tulee väitteen johdosta kumota patentti, milloin:

- 1) patentti on myönnetty, vaikkei 1, 1 a, 1 b ja 2 §:ssä säädettyjä ehtoja ole täytetty;
- 2) patentti tarkoittaa keksintöä, jota ei ole esitetty niin selvästi, että ammattimies voi sen perusteella käyttää keksintöä;
- 3) patentti käsittää sellaista, mikä ei ole ilmennyt hakemuksesta sitä tehtäessä; tai
- 4) patenttisuojaa on laajennettu sen jälkeen, kun 19 §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu.

Patenttiviranomaisen tulee hylätä väite, jos patentin voimassa pysyttämiseksi ei ole mitään 1 momentissa tarkoitettua estettä.

Jos patentinhaltija on väite käsittelyn aikana muuttanut patenttia siten, ettei patentin pysyttämiseksi voimassa muutetussa muodossa ole mitään 1 momentissa tarkoitettua estettä, tulee patenttiviranomaisen pysyttää patentti voimassa muutetussa muodossa.

Jos patentti pysytetään voimassa muutetussa muodossa, on patenttiviranomaisen pidettävä muutettu patenttijulkaisu yleisön saatavana.

Patenttiviranomaisen on kuulutettava väitteen johdosta tehdystä päätöksestä tämän saatua lainvoiman.

26 § (21.3.1997/243)

Patenttiviranomaisen patenttihakemusta koskevaan lopulliseen päätökseen hakija voi hakea muutosta, jos päätös on hänelle vastainen. Patentinhaltija tai väitteentekijä voi hakea muutosta patenttiviranomaisen väitteen johdosta antamaan lopulliseen päätökseen, jos päätös on hänelle vastainen. (31.1.2013/101)

Päätökseen, jolla 15 §:n 3 momentissa tai 19 §:n 3 momentissa tarkoitettu pyyntö hakemuksen ottamisesta uudelleen käsiteltäväksi on hylätty tai 18 §:ssä tarkoitettu vaatimus hakemuksen siirtämisestä hyväksytty, hakija voi hakea muutosta. Päätökseen, jolla vaatimus hakemuksen siirtämisestä on hylätty, vaatimuksen tekijä voi hakea muutosta.

Päätökseen, jolla vaatimus 22 §:n 5 momentissa tarkoitetun määräyksen antamisesta on hylätty, voi vaatimuksen tekijä hakea muutosta.

27 § (31.1.2013/101)

Patenttiviranomaisen päätökseen 26 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa haetaan muutosta valittamalla markkinaoikeuteen siten kuin patentti- ja rekisterihallituksesta annetussa laissa (575/1992) säädetään.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun valituksen käsittelystä markkinaoikeudessa säädetään oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetussa laissa (100/2013).

Mitä 22 §:n 5 momentissa säädetään patenttia koskevan asiakirjan julkisuudesta, koskee soveltuvin osin myös asiakirjoja, jotka annetaan markkinaoikeudelle tai korkeimmalle hallinto-oikeudelle.

L patentti- ja rekisterihallituksesta 575/1992 on kumottu L:lla Patentti- ja rekisterihallituksesta 578/2013.

27 a § (31.1.2013/101)

Kun patentinhakija hakee muutosta englanniksi laadittua patenttihakemusta koskevaan lopulliseen patenttiviranomaisen päätökseen, hänen tulee toimittaa markkinaoikeudelle keksinnön selityksestä, tiivistelmästä ja patenttivaatimuksista käännös suomeksi tai ruotsiksi. Jollei käännöstä ole toimitettu valituksen ohessa, markkinaoikeuden tulee varata patentinhakijalle tilaisuus käännöksen toimittamiseen markkinaoikeuden määräämässä ajassa. Jos patentinhakija ei toimita käännöstä määräajassa, valitus jätetään tutkimatta. Kehottaessaan patentinhakijaa toimittamaan käännöksen markkinaoikeuden on samalla ilmoitettava, mikä seuraamus kehotuksen noudattamisen laiminlyömisestä voi olla. Suomen tai ruotsin kielelle käännetty asiakirjat ovat jatkokäsittelyn perustana.

Kun patentinhakija hakee muutosta patenttihakemusta koskevaan lopulliseen patenttiviranomaisen päätökseen, joka on annettu englannin kielellä, markkinaoikeuden tulee pyytää patenttiviranomaista toimittamaan päätöksestä käännös suomeksi tai ruotsiksi. Suomen tai ruotsin kielelle käännetty päätös on jatkokäsittelyn perustana.

Haettaessa muutosta väitteen johdosta annettuun lopulliseen patenttiviranomaisen päätökseen patentinhaltijan tulee toimittaa markkinaoikeudelle selityksestä käännös suomeksi tai ruotsiksi, jos patenttia koskevia asiakirjoja ei ole kokonaisuudessaan saatavilla suomeksi tai ruotsiksi. Markkinaoikeuden tulee tarvittaessa varata patentinhaltijalle tilaisuus käännöksen toimittamiseen markkinaoikeuden määräämässä ajassa. Jos patentinhaltija ei toimita käännöstä määräajassa, markkinaoikeus voi sakon uhalla velvoittaa patentinhaltijan toimittamaan käännöksen tai teettää käännöksen tämän kustannuksella. Kehottaessaan patentinhaltijaa toimittamaan käännöksen markkinaoikeuden on samalla ilmoitettava, mikä seuraamus kehotuksen noudattamisen laiminlyömisestä voi olla. Suomen tai ruotsin kielelle käännetty asiakirjat ovat jatkokäsittelyn perustana.

27 b § (17.6.2011/743)

Jos keksinnön selitys ja patenttivaatimukset on laadittu englanniksi ja päätöskielenä on englanti, patentinhaltijalla on mahdollisuus antaa patenttiviranomaiselle korjattu käännös. Patentinhaltijan on suoritettava käännöksen julkaisumaksu. Patenttiviranomaisen tulee kuuluttaa korjauksesta viipymättä suomen ja ruotsin kielellä ja pitää niin pian kuin mahdollista yleisön saatavana korjatun käännöksen jäljennöksiä. Kuulutuksen jälkeen korjattu käännös korvaa alkuperäisen käännöksen.

Jos joku käännöksen korjauksen tullessa voimaan hyvässä uskossa on alkanut käyttää keksintöä ammattimaisesti hyväksi tässä maassa sellaisella tavalla, joka aikaisemman käännöksen

mukaisesti ei aiheuttanut patentinhaltijan oikeuden loukkausta, tai oli ryhtynyt oleellisiin toimenpiteisiin tätä varten, hän saa 71 c §:n 2 ja 3 momentin mukaisen oikeuden.

3 luku (6.6.1980/407)

Kansainvälinen patenttihakemus

28 § (6.6.1980/407)

Kansainvälisellä patenttihakemuksella tarkoitetaan patenttiyhteistyösopimuksen mukaisesti tehtyä hakemusta.

Kansainvälinen patenttihakemus tehdään patenttiviranomaiselle tai kansainväliselle järjestölle, joka patenttiyhteistyösopimuksen ja sen sovellutussääntöjen mukaan on oikeutettu vastaanottamaan tällaisen hakemuksen (vastaanottava viranomainen). Vastaanottavana viranomaisena toimii Suomessa patentti- ja rekisterihallitus siten kuin asetuksella säädetään. Täällä tehdystä kansainvälisestä patenttihakemuksesta hakijan on suoritettava vahvistettu maksu.

Mitä 29–38 §:ssä säädetään, koskee Suomen käsittävää kansainvälistä hakemusta.

29 § (18.11.2005/896)

Kansainvälisellä patenttihakemuksella, jolle vastaanottava viranomainen on vahvistanut kansainvälisen tekemispäivän, on tässä maassa sama vaikutus kuin sanottuna päivänä tehdyllä suomalaisella patenttihakemuksella. Mitä 2 §:n 2 momentin toisessa virkkeessä säädetään, koskee kansainvälistä hakemusta vain, jos hakemusta on jatkettu 31 §:n mukaisesti.

30 § (6.6.1980/407)

Kansainvälinen patenttihakemus katsotaan Suomen osalta peruutetuksi patenttiyhteistyösopimuksen 24 artiklan 1 kappaleen i ja ii alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

31 § (19.11.2004/990)

Jos hakija haluaa jatkaa kansainvälistä hakemusta Suomen osalta, hänen on 31 kuukauden kuluessa kansainvälisestä tekemispäivästä tai, jos etuoikeutta pyydetään, siitä päivästä, josta etuoikeutta on pyydetty, annettava patenttiviranomaiselle kansainvälisen hakemuksen suomen-, ruotsin- tai englanninkielinen käännös siinä laajuudessa kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään tai, jos hakemus on laadittu suomen-, ruotsin- tai englanninkielisenä, jäljennös hakemuksesta. Hakijan on saman ajan kuluessa suoritettava vahvistettu maksu patenttiviranomaiselle. (17.6.2011/743)

Jos hakija on suorittanut vahvistetun maksun 1 momentin mukaisesti, hän voi antaa vaadittavan käännöksen tai jäljennöksen kahden kuukauden lisäajan kuluessa edellyttäen, että vahvistettu lisämaksu suoritetaan jälkimmäisen määräajan kuluessa.

Jollei hakija noudata tämän pykälän säännöksiä, on hakemus katsottava peruutetuksi Suomen osalta.

32 § (19.11.2004/990)

32 § on kumottu L:lla 19.11.2004/990.

33 § (6.6.1980/407)

Jos kansainvälistä hakemusta on jatkettu 31 §:n mukaisesti, sovelletaan hakemukseen ja sen käsittelyyn 2 luvun säännöksiä, jollei tässä pykälässä tai 34–37 §:ssä toisin säädetä. Hakemus voidaan vain hakijan esityksestä ottaa käsiteltäväksi ennen 31 §:n 1 momentissa säädetyn määräajan päättymistä. (19.11.2004/990)

Lain 12 §:n mukainen velvollisuus, jonka mukaan hakijalla tulee olla Euroopan talousalueella asuva asiamies, alkaa vasta kun hakemus voidaan ottaa käsiteltäväksi. (30.6.2000/650)

Lain 22 §:n 2 ja 3 momentin säännöksiä sovelletaan jo ennen kuin hakija on jatkanut hakemusta, milloin hakija on täyttänyt 31 §:n mukaisen velvollisuutensa antaa hakemuksen käännös tai, jos hakemus on laadittu suomen-, ruotsin- tai englanninkielisenä, milloin hakija on antanut hakemuksen jäljennöksen patenttiviranomaiselle. (17.6.2011/743)

Sovellettaessa 48, 56 ja 60 §:ää kansainvälisen hakemuksen katsotaan tulleen julkiseksi, kun hakija on täyttänyt 3 momentin mukaiset velvollisuutensa. (10.5.1985/387)

Jos patenttihakemus täyttää patenttiyhteistyösopimuksen sekä sen sovellutussääntöjen hakemuksen muotoa ja sisältöä koskevat määräykset, se on näiltä osin hyväksyttävä.

34 § (21.3.1997/243)

Kansainvälisen patenttihakemuksen hyväksymisestä ei saa antaa 19 §:n 1 momentissa tarkoitettua ilmoitusta eikä tällaista patenttihakemusta saa hylätä ennen asetuksella säädettyä määräajan päättymistä, ellei hakija suostu siihen, että hakemus ratkaistaan sitä ennen.

35 § (18.11.2005/896)

Patenttiviranomainen ei saa ilman hakijan suostumusta julkaista kansainvälistä patenttihakemusta painettuna tai vastaavalla tavalla eikä myöntää tällaisen patenttihakemuksen kohteena olevaan keksintöön patenttia ennen kuin Maailman henkisen omaisuuden järjestön kansainvälinen toimisto on julkaissut hakemuksen tai 20 kuukautta on kulunut kansainvälisestä tekemispäivästä tai, jos etuoikeutta on pyydetty, siitä päivästä, josta etuoikeutta pyydetään.

36 § (6.6.1980/407)

Jos kansainvälisen patenttihakemuksen jokin osa ei ole ollut kansainvälisen uutuustutkimuksen tai patentoitavuuden esitutkimuksen kohteena sen vuoksi, että hakemuksen on katsottu käsittävän toisistaan riippumattomia keksintöjä, eikä hakija ole määräaikana suorittanut patenttiyhteistyösopimuksen mukaista lisämaksua, on patenttiviranomaisen tutkittava, onko ratkaisu ollut oikea. Jos ratkaisu katsotaan oikeaksi, on se hakemuksen osa, jota ei ole tutkittu, katsottava peruutetuksi patenttiviranomaisessa, jollei hakija suorita säädettyä maksua viranomaiselle kahden kuukauden kuluessa siitä, kun hakija on saanut tiedon patenttiviranomaisen päätöksestä. Jos ratkaisu patenttiviranomaisen käsityksen mukaan ei ole ollut oikea, sen on jatkettava hakemuksen käsittelyä kokonaisuudessaan.

Hakija voi hakea muutosta 1 momentissa tarkoitettuun päätökseen, jossa patenttiviranomainen on katsonut, että patenttihakemus käsittää toisistaan riippumattomia keksintöjä. Tällöin on soveltuvin osin noudatettava, mitä 27 §:n 1 momentissa säädetään. (18.11.2005/896)

Jos valitusviranomainen pysyttää patenttiviranomaisen päätöksen, lasketaan määräaika 1 momentin toisessa virkkeessä tarkoitettun maksun suorittamiseen siitä, kun valitusviranomaisen päätös on tullut lainvoimaiseksi.

37 § (6.6.1980/407)

Jos kansainvälisen patenttihakemuksen jokin osa ei ole ollut kansainvälisen patentoitavuuden esitutkimuksen kohteena sen vuoksi, että hakija on rajoittanut patenttivaatimuksia tutkimusta suorittavan viranomaisen kehoitettua joko rajoittamaan vaatimuksia tai suorittamaan lisämaksun, katsotaan se hakemuksen osa, jota ei ole tutkittu, peruutetuksi patenttiviranomaisessa, jollei hakija suorita säädettyä maksua kahden kuukauden kuluessa siitä, kun hakija on vastaanottanut patenttiviranomaisen hänelle tästä lähettämän ilmoituksen.

38 § (6.6.1980/407)

Jos vastaanottava viranomainen on kieltäytynyt antamasta kansainväliselle patenttihakemukselle kansainvälistä tekemispäivää taikka julistanut, että hakemus on katsottava peruutetuksi tai että vaatimus, jonka mukaan hakemus käsittää Suomen, on katsottava peruutetuksi, on patenttiviranomaisen hakijan pyynnöstä tutkittava, onko tämä päätös ollut oikea. Sama koskee kansainvälisen toimiston ratkaisua, jonka mukaan hakemus on katsottava peruutetuksi. (18.11.2005/896)

Edellä 1 momentissa tarkoitettua tutkimusta koskeva pyyntö on esitettävä kansainväliselle toimistolle asetuksella säädettyä määräajan kuluessa. Hakijan on samassa ajassa annettava patenttiviranomaiselle hakemuksen käänös siinä laajuudessa kuin asetuksella säädetään sekä suoritettava vahvistettu hakemusmaksu. (10.5.1985/387)

Jos patenttiviranomainen katsoo, että vastaanottavan viranomaisen tai kansainvälisen toimiston päätös ei ole ollut oikea, on patenttiviranomaisen käsiteltävä hakemus 2 luvun mukaisesti. Jos vastaanottava viranomainen ei ole vahvistanut kansainvälistä tekemispäivää, hakemus on katsottava tehdyksi sinä päivänä, joka patenttiviranomaisen mielestä olisi pitänyt vahvistaa kansainväliseksi tekemispäiväksi. Jos patenttihakemus täyttää patenttityhteyssopimuksen sekä sen sovellutussääntöjen hakemuksen muotoa ja sisältöä koskevat vaatimukset, se on näiltä osin hyväksyttävä. (18.11.2005/896)

Lain 2 §:n 2 momentin toisen virkkeen säännöksiä sovelletaan hakemukseen, joka on otettu käsiteltäväksi 3 momentin perusteella, jos hakemus tulee 22 §:n mukaan julkiseksi.

4 luku

Patentin laajuus ja voimassaoloaika

39 §

Patenttivaatimukset määräävät patenttisuojan laajuuden. Patenttivaatimusten käsittämiseksi voidaan selitystä käyttää apuna.

40 § (6.6.1980/407)

Myönnetty patentti voidaan pitää voimassa, kunnes 20 vuotta on kulunut patenttihakemuksen tekemispäivästä.

Patentista on suoritettava vahvistettu vuosimaksu jokaiselta maksuvuodelta, joka alkaa patentin myöntämisen jälkeen. Jos patentti on myönnetty ennen kuin patenttihakemuksesta maksettavat vuosimaksut ovat alkaneet erääntyä 41 §:n mukaisesti, patentinhaltijan on kuitenkin patentin vuosimaksun erääntyessä ensimmäisen kerran maksettavaksi suoritettava vuosimaksut myös niiltä maksuvuosilta, jotka ovat alkaneet ennen patentin myöntämistä. (10.5.1985/387)

5 luku

Vuosimaksujen suorittaminen (10.5.1985/387)

41 § (10.5.1985/387)

Vuosimaksu erääntyy maksettavaksi sen kalenterikuukauden viimeisenä päivänä, jonka kuluessa maksuvuosi alkaa. Vuosimaksut kahdelta ensimmäiseltä vuodelta erääntyvät kuitenkin vasta samanaikaisesti kuin kolmannen maksuvuoden maksu. Vuosimaksuja ei saa suorittaa aikaisemmin kuin kuusi kuukautta ennen niiden erääntymispäivää.

Lain 11 §:n mukaisesta myöhemmästä hakemuksesta suoritettavat vuosimaksut maksuvuodelta, joka on alkanut ennen myöhemmän hakemuksen saapumispäivää tai joka alkaa kahden kuukauden kuluessa saapumispäivästä, erääntyvät vasta saapumispäivää seuraavan toisen kuukauden viimeisenä päivänä. Niin ikään erääntyvät kansainvälisestä patenttihakemuksesta suoritettavat vuosimaksut vasta sen kuukauden viimeisenä päivänä, joka on kahden kuukauden kuluttua päivästä, jolloin hakemusta on 31 §:n mukaisesti jatkettu tai hakemus on 38 §:n mukaisesti otettu käsiteltäväksi, jos kysymyksessä oleva maksuvuosi on alkanut ennen viimeksi mainittua päivää tai alkaa kahden kuukauden kuluessa siitä. (18.11.2005/896)

Vuosimaksu vahvistettuine korotuksineen voidaan suorittaa kuuden kuukauden kuluessa erääntymispäivästä.

42 § (10.5.1985/387)

Jos keksijä on patentinhakijana tai patentinhaltijana ja jos vuosimaksujen suorittaminen tuottaa hänelle huomattavia vaikeuksia, patenttiviranomainen voi myöntää hänelle maksujen suorittamisen lykkäystä edellyttäen, että hän pyytää sitä viimeistään silloin, kun vuosimaksut ensimmäisen kerran erääntyvät maksettaviksi. Lykkäystä voidaan myöntää enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan, kuitenkin enintään siihen asti, kun kolme vuotta on kulunut patentin myöntämisestä. Lykkäyksen pidennystä koskeva pyyntö on tehtävä ennen kuin myönnetty lykkäys on päättynyt.

Jos lykkäystä tai lykkäyksen pidennystä koskeva pyyntö hylätään, on kahden kuukauden kuluessa hylkäämisestä suoritettu maksu katsottava suoritetuksi oikeassa ajassa.

Vuosimaksut, joiden suorittamiseksi on myönnetty 1 momentin mukainen lykkäys, voidaan 41 §:n 3 momentissa mainittuine korotuksineen suorittaa kuuden kuukauden kuluessa sen ajankohdan jälkeen, johon saakka lykkäys on saatu.

6 luku

Luovutus-, käyttö- ja pakkolupa

43 §

Jos patentinhaltija on antanut toiselle oikeuden ammattimaisesti käyttää hyväksi keksintöä (käyttölupa), tämä saa luovuttaa oikeutensa edelleen ainoastaan, mikäli siitä on sovittu.

44 §

Milloin patentti on siirtynyt toiselle tai sen käyttölupa luovutettu, siitä on pyynnöstä tehtävä merkintä patenttirekisteriin. Sama koskee patentin panttausta.

Jos näytetään, että patenttirekisteriin merkitty käyttölupa tai panttioikeus on lakannut olemasta voimassa, sitä koskeva merkintä on poistettava patenttirekisteristä. (8.1.2016/23)

L:lla 23/2016 muutettu 2 momentti tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Jos näytetään, että rekisteriin merkitty käyttölupa tai patenttioikeus on lakannut olemasta voimassa, sitä koskeva merkintä on poistettava rekisteristä.

Jos patentti on ulosmitattu, patenttiviranomaisen on ulosottomiehen ilmoituksesta tehtävä siitä merkintä patenttirekisteriin. (8.1.2016/23)

L:lla 23/2016 lisätty 3 momentti tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty käyttöluvan luovuttamisesta ja lakkaamisesta, koskee myös pakkolupaa ja 53 §:n 2 momentissa tarkoitettua oikeutta.

Patenttia koskevassa riita- tai muussa asiassa katsotaan patentinhaltijaksi se, joka patentinhaltijana on viimeksi merkitty patenttirekisteriin.

Jos joku on pyytänyt patenttiviranomaiselta patenttirekisteriin merkittäväksi, että patentti on luovutettu hänelle tai että hän on saanut käyttöluvan tai panttioikeuden, ja hän oli silloin oikeuteensa nähden vilpittömässä mielessä, ei patentin tai patenttia koskevan oikeuden aikaisempi luovutus toiselle ole voimassa häntä vastaan, jos toinen ei sitä ennen ollut pyytänyt saantonsa merkitsemistä patenttirekisteriin. (8.1.2016/23)

L:lla 23/2016 muutettu 6 momentti (aiemmin 5 momentti) tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Milloin joku on pyytänyt patenttiviranomaiselta rekisteriin merkittäväksi, että patentti on luovutettu hänelle tai että hän on saanut käyttöluvan tai panttioikeuden, ja mikäli hän silloin oli oikeuteensa katsoen vilpittömässä mielessä, ei patentin tai patenttia koskevan oikeuden aikaisempi luovutus toiselle ole voimassa häntä vastaan, jos toinen ei sitä ennen ollut pyytänyt saantonsa merkitsemistä rekisteriin.

45 §

Milloin kolme vuotta on kulunut patentin myöntämisestä ja samalla neljä vuotta patenttihakemuksen tekemisestä, eikä keksintöä käytetä eikä saateta käyttöön Suomessa kohtuullisessa laajuudessa, voi se, joka haluaa Suomessa käyttää keksintöä, saada siihen pakkoluvan, jollei keksinnön käyttämättä jättämiseen ole hyväksyttävää syytä.

(22.12.1995/1695)

Asetuksella voidaan vastavuoroisuuden edellytyksellä säätää, että 1 momenttia sovellettaessa on käyttö tietyssä vieraassa valtiossa rinnastettava tässä maassa tapahtuvaan käyttöön.

46 §

Patentinhaltijalla, jonka keksinnön hyväksikäyttö on riippuvainen toiselle kuuluvasta patentista, on oikeus saada pakkolupa sanotun patentin suojaaman keksinnön hyväksikäyttöön, mikäli sitä ensiksi mainitun keksinnön merkityksen vuoksi pidetään kohtuullisena tai siihen muutoin on erityisiä syitä.

Patentinhaltijalla, jonka patenttiin 1 momentin mukaan on myönnetty pakkolupa, on puolestaan oikeus saada pakkolupa sanotun toisen keksinnön hyväksikäyttöön, jollei erityisiä syitä ole sitä vastaan.

46 a § (30.6.2000/650)

Jos jalostaja ei voi hankkia tai hyödyntää kasvinjalostajanoikeutta loukkaamatta aiempaa patenttia, hän voi hakea asianmukaista korvausta vastaan pakkolupaa patentilla suojatun keksinnön muulla kuin yksinoikeudella tapahtuvaa käyttöä varten, jos pakkolupa on tarpeen suojattavan kasvilajikkeen hyödyntämistä varten. Jos jalostajalle myönnetään tällainen pakkolupa, on patentinhaltijalla tällöin oikeus saada kohtuullisin ehdoin vastavuoroinen lupa käyttää suojattua lajiketta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun luvan hakijan on osoitettava, että hän ei ole onnistunut sopimusteitse saamaan lupaa patentin haltijalta ja että kasvilajike edustaa huomattavaa teknistä kehitystä, johon liittyy huomattava taloudellinen etu patentissa tarkoitettuun keksintöön nähden.

Kasvinjalostajanoikeudesta annetussa laissa (789/1992) säädetään patentinhaltijan oikeudesta saada pakkolupa käyttää kasvinjalostajanoikeudella suojattua lajiketta.

L kasvinjalostajanoikeudesta 789/1992 on kumottu L:lla 1279/2009. Ks. L kasvinjalostajanoikeudesta 1279/2009 32 §.

47 §

Erityisen merkittävän yleisen edun niin vaatiessa on sillä, joka tahtoo ammattimaisesti käyttää hyväksi keksintöä, johon toisella on patentti, oikeus saada siihen pakkolupa.

48 § (8.1.2016/23)

Sillä, joka patenttihakemusta koskevien asiakirjojen tullessa julkisiksi tässä maassa ammattimaisesti käytti hyväkseen keksintöä, johon patenttia on haettu, on oikeus, jos hakemus johtaa patenttiin, saada pakkolupa keksinnön hyväksikäyttöön, jos siihen on erityisiä syitä eikä

hän ollut tietoinen hakemuksesta eikä myöskään kohtuudella voida katsoa, että hän olisi voinut saada siitä tietoa. Vastaavilla edellytyksillä saa pakkoluvan keksinnön käyttöön myös se, joka on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin keksinnön ammattimaiseksi hyväksikäyttämiseksi Suomessa. Pakkolupa voi kohdistua myös aikaan ennen patentin myöntämistä.

L:lla 23/2016 muutettu 48 § tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. Aiempi sanamuoto kuuluu:

48 §

Sillä, joka patenttihakemusta koskevien asiakirjojen 22 §:n mukaan tullessa julkisiksi tässä maassa ammattimaisesti käytti hyväksi keksintöä, johon patenttia on haettu, on oikeus, jos hakemus johtaa patenttiin, saada pakkolupa keksinnön hyväksikäyttöön, mikäli siihen on erityisiä syitä ja mikäli hän ei ollut tietoinen hakemuksesta eikä myöskään kohtuudella voida katsoa että hän olisi voinut saada siitä, tietoa. Vastaavilla edellytyksillä saa sellaisen pakkoluvan myös se, joka on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin keksinnön ammattimaiseen hyväksikäyttämiseen tässä maassa. Pakkolupa voi kohdistua myös aikaan ennen patentin myöntämistä.

49 § (22.12.1995/1695)

Pakkolupa voidaan myöntää vain sille, jolla katsotaan olevan edellytyksiä hyväksyttävällä tavalla käyttää hyväksi keksintöä pakkoluvan mukaisesti ja joka on ennen pakkolupaa koskevan vaatimuksen tekemistä yrittänyt todistetusti saada käyttöluvan patentoituun keksintöön kohtuullisin kaupallisin ehdoin. Pakkolupa ei estä patentinhaltijaa itse käyttämästä hyväksi keksintöä tai luovuttamasta sen käyttöluvaa. Pakkolupa voi siirtyä toiselle ainoastaan sen liikkeen mukana, jossa sitä käytetään tai jossa se oli tarkoitettu käytettäväksi.

50 § (31.1.2013/101)

Pakkoluvan myöntää tuomioistuin, joka määrää myös, missä laajuudessa keksintöä saa käyttää hyväksi, sekä vahvistaa vastikkeen ja muut pakkoluvan ehdot. Kun oleellisesti muuttuneet olosuhteet niin vaativat, tuomioistuin voi asianomaisen vaatimuksesta kumota pakkoluvan tai vahvistaa sille uudet ehdot.

Kansanterveysongelmista kärsiviin maihin vietävien lääkkeiden valmistusta koskevien patenttien pakkolisensoinnista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 816/2006 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna toimivaltaisena viranomaisena toimii markkinaoikeus.

7 luku

Patentin rajoittaminen ja lakkaaminen (18.11.2005/896)

51 § (10.5.1985/387)

Jos patentista ei suoriteta vuosimaksua 40, 41 ja 42 §:n säännösten mukaisesti, patentti raukeaa sen maksuvuoden alusta, jolta maksua ei ole suoritettu.

52 §

Tuomioistuimen tulee julistaa patentti mitättömäksi sitä tarkoittavan kanteen perusteella, milloin:

- 1) patenti tarkoittaa keksintöä, joka ei täytä 1, 1 a, 1 b ja 2 §:ssä säädettyjä ehtoja;
- 2) patenti tarkoittaa keksintöä, jota ei ole niin selvästi esitetty, että ammattimies voi sen perusteella käyttää keksintöä;
- 3) patenti käsittää sellaista, mikä ei ole ilmennyt hakemuksesta sitä tehtäessä; tai
- 4) patenttisuojaa on laajennettu sen jälkeen, kun 19 §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu.

(30.6.2000/650)

Patentin mitättömäksi julistamista koskevan kanteen käsittelyn yhteydessä patentinhaltija voi pyytää tuomioistuinta rajoittamaan patenttia muutettujen patenttivaatimusten mukaisesti. Rajoittamista koskeva pyyntö on tehtävä ennen asian siirtämistä pääkäsittelyyn. Jos rajoittamista koskeva pyyntö tehdään, sitä koskeva kysymys on ratkaistava erikseen ennen patentin mitättömäksi julistamista koskevan asian käsittelyn jatkamista. Rajoittamisen on täytettävä 53 b §:n mukaiset edellytykset. Jos tuomioistuin hyväksyy rajoittamispyynnön, näin rajoitettu patenti on jatkokäsittelyn perustana. Muutosta rajoittamispyyntöä koskevaan päätökseen voi hakea vasta patentin mitättömäksi julistamista koskevan kanteen johdosta annetun tuomion yhteydessä.

(18.11.2005/896)

Patenttia ei kuitenkaan voida julistaa mitättömäksi sillä perusteella, että patentin saaja on ollut oikeutettu vain määrättyyn osuuteen siitä. (6.6.1980/407)

Lukuun ottamatta 5 momentissa tarkoitettua tapausta kannetta voi ajaa jokainen, jolle patentista on haittaa tai, jos yleisen edun katsotaan sitä vaativan, viranomainen, josta säädetään valtioneuvoston asetuksella. (18.11.2005/896)

Kannetta, joka perustuu siihen, että patenti on myönnetty toiselle kuin 1 §:n mukaan patenttiin oikeutetulle, voi ajaa ainoastaan se, joka väittää olevansa oikeutettu patenttiin. Kanne on pantava vireille vuoden kuluessa siitä, kun kantaja on saanut tiedon patentin myöntämisestä ja muista kanteen perusteena olevista seikoista. Jos patentinhaltija on ollut vilpittömässä mielessä, kun patenti myönnettiin tai kun se siirtyi hänelle, kannetta ei saa panna vireille myöhemmin kuin kolme vuotta patentin myöntämisen jälkeen. (6.6.1980/407)

53 §

Jos patenti on myönnetty muulle kuin 1 §:n mukaan siihen oikeutetulle, tuomioistuimen on patenttiin oikeutetun kanteesta siirrettävä patenti hänelle. Kanteen vireillepanoajan osalta on noudatettava, mitä 52 §:n 5 momentissa säädetään. (18.11.2005/896)

Sillä, jolta patenti siirretään, on oikeus, mikäli hän vilpittömässä mielessä on alkanut ammattimaisesti käyttää hyväksi keksintöä tässä maassa tai ryhtynyt sitä varten olennaisiin toimenpiteisiin, kohtuullisesta vastikkeesta ja muutoin kohtuullisilla ehdoilla jatkaa aloitettua hyväksikäyttöä tai aloittaa aiotun hyväksikäyttö pysyttämällä sen yleinen luonne. Sellainen oikeus on vastaavilla edellytyksillä myös patenttirekisteriin merkityn käyttöluvan haltijalla.

Toisessa momentissa tarkoitettu oikeus voi siirtyä toiselle ainoastaan sen liikkeen mukana, jossa sitä käytetään hyväksi tai jossa se oli tarkoitettu hyväksikäytettäväksi.

53 a § (18.11.2005/896)

Patentinhaltija voi hakea patentin rajoittamista tekemällä siitä kirjallisen pyynnön patenttiviranomaiselle. Rajoittamista koskevaan pyyntöön tulee sisältyä:

- 1) patentinhaltijan nimi ja osoite;
- 2) patentin rekisterinumero;
- 3) rajoitetut patenttivaatimukset sekä selitys ja piirustukset, jos niitä on muutettu;
- 4) jos patentinhaltijaa edustaa asiamies, tämän nimi, kotipaikka ja osoite; sekä
- 5) käsittelymaksu.

Jos 1 momentissa olevia säännöksiä ei noudateta, patenttiviranomainen antaa hakijalle kehotuksen korjata puutteet määräajan kuluessa. Jos kehotusta ei noudateta patenttiviranomaisen antamassa määräajassa, pyyntö hylätään. Hakijalla on oikeus hakea muutosta tällaiseen päätökseen.

Jos patenttia koskeva väite käsittely on kesken tai tuomioistuimessa on vireillä 52 §:n mukainen mitätöintikanne, pyyntöä ei oteta tutkittavaksi. Hakijalle palautetaan tällöin hänen suorittamansa käsittelymaksu.

Jos patenttia vastaan tehdään väite tai nostetaan kanne patentin julistamisesta mitättömäksi sen jälkeen, kun rajoittamista on pyydetty, mutta ennen kuin rajoittamista koskeva päätös tulee lainvoimaiseksi, rajoittamismenettely lopetetaan.

53 b § (18.11.2005/896)

Patentin rajoittamispyynnön hyväksymisen edellytyksenä patenttiviranomaisessa tai tuomioistuimessa on, että pyynnön mukaisesti rajoitettava patentti täyttää seuraavat ehdot:

- 1) patentti tarkoittaa keksintöä, joka on esitetty niin selvästi, että ammattimies voi sen perusteella käyttää keksintöä;
- 2) patentti ei käsitä sellaista, mikä ei ole ilmennyt hakemuksesta sitä tehtäessä; ja
- 3) patentin suoja-alaa ei ole laajennettu myönnetyn patentin tai väite käsittelyssä hyväksytyyn patentin käsittämistä suoja-alasta tai aikaisemmin tehdyn rajoittamispäätöksen mukaisesta suoja-alasta.

53 c § (18.11.2005/896)

Jos patentinhaltija on pyytänyt Euroopan patenttivirastolta patentin rajoittamista Euroopan patenttisopimuksen (SopS 8/1996) 105 a artiklan mukaisesti, patenttiviranomaisen tulee lykätä 53 a §:n 1 momentin mukaisen rajoittamispyynnön käsittelyä siihen saakka, kunnes Euroopan patenttivirasto on tehnyt lopullisen päätöksen asiassa.

Jos patentinhaltija on pyytänyt Euroopan patenttivirastolta patentin lakkauttamista Euroopan patenttisopimuksen 105 a artiklan mukaisesti, patenttiviranomaisen tulee lykätä 54 §:n mukaisen lakkauttamisilmoituksen käsittelyä siihen saakka, kunnes Euroopan patenttivirasto on tehnyt lopullisen päätöksen asiassa.

Jos patenti on ulosmitattu tai riita patentin siirtämisestä on vireillä, patenttiviranomaisen tulee lykätä 53 a §:n 1 momentin mukaisen pyynnön ja 54 §:n mukaisen ilmoituksen käsittelyä siihen saakka, kunnes ulosmittaus on rauennut tai riita patentin siirtämisestä on lopullisesti ratkaistu.

53 d § (18.11.2005/896)

Jos patenttiviranomainen katsoo, että 53 a §:n 1 momentin mukaisen pyynnön hyväksymiselle on este, patentinhaltijalle tulee antaa mahdollisuus antaa lausumansa asiassa. Jos patenttiviranomainen lausumasta huolimatta edelleen katsoo, että pyyntöä ei voida hyväksyä, se on hylättävä ja patenti pysytetään voimassa muuttamattomassa muodossa. Patentinhaltijalla on oikeus hakea muutosta patenttiviranomaisen antamaan lopulliseen päätökseen, jos päätös on hänelle kielteinen.

Jos patenttiviranomainen katsoo, ettei 53 a §:n 1 momentin mukaisen pyynnön hyväksymiselle ole estettä, patenti tulee rajoittaa pyynnön mukaisesti. Rajoittamisen hyväksymistä koskevasta päätöksestä on kuulutettava 55 §:n mukaisesti. Patenttiviranomaisen on pidettävä rajoitetun patentin kuulutuspäivästä lukien yleisön saatavana muutettu patenttijulkaisu, joka sisältää rajoitetun patentin selityksen, mahdolliset piirustukset ja rajoitetut patenttivaatimukset sekä ilmoituksen patentinhaltijasta. Patenttiviranomaisen on huolehdittava siitä, että rajoitetut patenttivaatimukset ovat tarvittaessa saatavilla suomen ja ruotsin kielellä. Hakijan on suoritettava vahvistettu käännösmaksu.

53 e § (18.11.2005/896)

Patenttiviranomaisen antama 53 d §:n 2 momentin mukainen rajoittamisen hyväksymistä koskeva lainvoimainen päätös ja tuomioistuimen 52 §:n 2 momentin mukainen lainvoimainen päätös patentin rajoittamisesta ovat voimassa patenttihakemuksen tekemispäivästä lukien.

53 f § (18.11.2005/896)

Jos patentinhaltija peruuttaa 53 a §:n 1 momentin mukaisen rajoittamispyynnön, rajoittamismenettely keskeytetään lopullisesti sanotusta päivästä lukien. Rajoittamispyyntöä ei voi peruuttaa, kun rajoittamisen hyväksymistä koskeva lopullinen päätös on tehty.

54 §

Jos patentinhaltija kirjallisesti ilmoittaa patenttiviranomaiselle luopuvansa patentista, viranomaisen on lakkautettava patenti kokonaisuudessaan. Patentin katsotaan lakaneen patenttihakemuksen tekemispäivästä lukien. Patentinhaltijalla on oikeus hakea muutosta patenttiviranomaisen antamaan lopulliseen päätökseen, jos päätös on hänelle kielteinen.
(18.11.2005/896)

Milloin patenti on ulosmitattu tai riita patentin siirtämisestä on vireillä, patenttia ei saa lakkauttaa niin kauan kuin ulosmittaus on voimassa tai riitaa ei ole lopullisesti ratkaistu. Sama on voimassa, mikäli panttioikeus on merkitty patenttihakemusta.

55 § (18.11.2005/896)

Kun patentti on rauennut, lakannut tai kun sitä on rajoitettu taikka kun se lainvoimaisella tuomiolla on julistettu mitättömäksi tai siirretty, patenttiviranomaisen on kuulutettava siitä.

8 luku

Patenttia koskeva ilmoitusvelvollisuus

56 §

Jos patentinhakija vetoamalla hakemukseensa esittää vaatimuksen toiselle ennen kuin hakemusasiakirjat ovat 22 §:n mukaan tulleet julkisiksi, hänen on pyynnöstä annettava suostumuksensa siihen, että tämä saa tutustua asiakirjoihin. Jos patenttihakemukseen kuuluu 8 a §:n mukainen biologisen materiaalin talletus, suostumuksen tulee koskea myös oikeutta saada näyte talletuksesta. Lain 22 §:n 6 momentin 2 ja 3 virkkeen sekä 7 ja 8 momentin säännöksiä sovelletaan myös silloin, kun joku haluaa saada näytteen tällaisen suostumuksen perusteella. (30.6.2000/650)

Joka kääntymällä suoraan toisen puoleen, ilmoituksessa, taikka tavarassa tai sen päällyksessä olevassa kirjoituksessa tahi muulla tavoin ilmoittaa, että patenttia on haettu tai että se on myönnetty, ilmaiseematta kuitenkaan samalla hakemuksen tai patentin numeroa, on velvollinen pyynnöstä viipymättä antamaan sanotun tiedon. Vaikka ilmoituksesta ei nimenomaan käy ilmi, että patenttia on haettu tai että patentti on myönnetty, mutta jos se on omiaan aikaansaamaan sellaisen käsityksen, asianomaisen on pyynnöstä viipymättä ilmoitettava, onko patenttia haettu vai onko se myönnetty.

9 luku

Vastuu, korvausvelvollisuus ja tuomioistuinmenettely

57 § (21.4.1995/717)

Jos joku loukkaa patentin tuottamaa yksinoikeutta (patentinloukkaus), tuomioistuin voi kieltää häntä jatkamasta tai toistamasta tekoa.

Jos patentinloukkaus tehdään tahallisesti, tekijä on tuomittava *patenttirikkomuksesta* sakkoon. Patenttirikkomuksesta tuomitaan myös se, joka yhdistetystä patenttituomioistuimesta Brysselissä 19 päivänä helmikuuta 2013 tehdyn sopimuksen määräysten vastaisesti tahallaan loukkaa sopimuksen soveltamisalaan kuuluvan eurooppapatentin tuottamaa oikeutta. Patenttirikkomuksesta ei tuomita, jos teko on rangaistava rikoslain (39/1889) 49 luvun 2 §:ssä tarkoitettuna teollisoikeusrikoksena. (8.1.2016/23)

L:lla 23/2016 muutettu 2 momentti tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Jos patentinloukkaus tehdään tahallisesti, tekijä on tuomittava, jollei teko ole rangaistava rikoslain 49 luvun 2 §:ssä tarkoitettuna teollisoikeusrikoksena, *patenttirikkomuksesta* sakkoon.

Syyttäjä ei saa nostaa syytettä patenttirikkomuksesta, ellei asianomistaja ole ilmoittanut sitä syytteeseen pantavaksi. (13.5.2011/478)

57 a § (22.12.1995/1695)

Jos patenti on myönnetty menetelmälle uuden tuotteen valmistamiseksi, on ilman patentin haltijan suostumusta valmistettu samanlainen tuote katsottava valmistetuksi patentoidulla menetelmällä, jollei muuta näytetä toteen.

Esitettäessä vastaanäyttööä tulee vastaajan oikeutettu etu hänen liikesalaisuuksiensa suojelemiseksi ottaa huomioon.

57 b § (21.7.2006/684)

Tuomioistuin voi 57 §:n 1 momentissa tarkoitettua kannetta käsitellessään patentinhaltijan vaatimuksesta määrätä lähettimen, palvelimen tai muun sellaisen laitteen ylläpitäjän taikka muun välittäjänä toimivan palvelun tarjoajan sakon uhalla keskeyttämään patenttia loukkaavaksi väitetyn käytön (*keskeyttämismääräys*), jollei sitä voida pitää kohtuuttomana ottaen huomioon patentin väitetyn loukkaajan, välittäjän ja patentinhaltijan oikeudet.

Ennen 57 §:n 1 momentissa tarkoitetun kanteen nostamista tuomioistuin voi patentinhaltijan hakemuksesta antaa keskeyttämismääräyksen, jos sen antamiselle on 1 momentissa mainitut edellytykset ja jos on ilmeistä, että patentinhaltijan oikeuksien toteutuminen muutoin vakavasti vaarantuisi. Tuomioistuimen on varattava sekä sille, jolle määräystä on haettu annettavaksi, että sille, jonka väitetään loukkaavan patenttia, tilaisuus tulla kuulluksi. Tiedoksianto sille, jolle määräystä on haettu annettavaksi, voidaan toimittaa postitse taikka telekopiota tai sähköpostia käyttäen. (31.1.2013/101)

Tuomioistuin voi pyynnöstä antaa 2 momentissa tarkoitetun keskeyttämismääräyksen väliaikaisena väitettyä loukkaajaa kuulematta, jos asian kiireellisyys sitä välttämättä vaatii. Määräys on voimassa, kunnes toisin määrätään. Väitetylle loukkaajalle on määräyksen antamisen jälkeen viipymättä varattava tilaisuus tulla kuulluksi. Kun väitettyä loukkaajaa on kuultu, tuomioistuimen on viipymättä päätettävä, pidetäänkö määräys voimassa vai peruutetaanko se.

Tämän pykälän nojalla annettu keskeyttämismääräys ei saa vaarantaa kolmannen oikeutta lähettää ja vastaanottaa viestejä. Keskeyttämismääräys tulee voimaan, kun hakija asettaa ulosottomiehelle ulosottokaaren (705/2007) 8 luvun 2 §:ssä tarkoitetun vakuuden.

Mahdollisuudesta vapautua vakuuden asettamisesta säädetään oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 7 §:ssä. Edellä 2 tai 3 momentin nojalla annettu keskeyttämismääräys raukeaa, jollei 57 §:n 1 momentissa tarkoitettua kannetta nosteta tuomioistuimessa kuukauden kuluessa määräyksen antamisesta. (31.1.2013/101)

Keskeyttämismääräystä vaatineen on korvattava sille, jolle määräys on annettu, samoin kuin väitetylle loukkaajalle määräyksen täytäntöönpanosta aiheutunut vahinko sekä asiassa aiheutuneet kulut, jos 57 §:n 1 momentissa tarkoitettu kanne hylätään tai jätetään tutkimatta taikka jos asian käsittely jätetään sillensä sen vuoksi, että kantaja on peruuttanut kanteensa tai jäänyt saapumatta tuomioistuimeen. Sama on voimassa, jos keskeyttämismääräys 3 momentin nojalla peruutetaan tai 4 momentin nojalla raukeaa. Vahingon ja kulujen korvaamista koskevan kanteen nostamisessa noudatetaan, mitä oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 12 §:ssä säädetään.

58 §

Joka tahallaan tai tuottamuksesta loukkaa patenttia, on velvollinen suorittamaan kohtuullisen korvauksen keksinnön hyväksikäyttämisestä sekä korvauksen muusta vahingosta, jonka loukkaus aiheuttaa. Jos tuottamus on vain lievää, voidaan korvausta sovitella.

Milloin patentinloukkaus ei ole tahallinen eikä tuottamuksellinen, loukkaaja on velvollinen suorittamaan korvausta keksinnön hyväksikäyttämisestä vain siinä määrin kuin se katsotaan kohtuulliseksi.

Patentinloukkauksen perusteella voidaan korvausta vahingosta vaatia ainoastaan viiden viimeisen vuoden ajalta ennen kanteen vireille panoa. Oikeus korvaukseen vahingosta, jota koskevaa kannetta ei ole pantu vireille sanotun ajan kuluessa, on menetetty.

59 §

Patentinloukkauksen kärsineen vaatimuksesta tuomioistuin voi, sen mukaan kuin katsotaan kohtuulliseksi, jatkettua loukkauksen estämiseksi määrätä, että patentilla suojattu tuote, joka on valmistettu patentinhaltijan luvatta, tai esine, jonka käyttäminen sisältäisi patentinloukkauksen, on määrättyllä tavalla muutettava tai pantava talteen jäljellä olevaksi patenttiajaksi tai hävitettävä taikka, jos kysymyksessä on patentilla suojattu tuote, luovutettava loukatulle lunastusta vastaan. Edellä sanottu ei koske sitä, joka vilpittömässä mielessä on saanut sanotun omaisuuden tai erityisen oikeuden siihen, eikä itse ole loukannut patenttia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu omaisuus voidaan takavarikoida, milloin rikoslain 49 luvun 2 §:ssä tai tämän lain 57 §:ssä mainitun rikoksen voidaan olettaa tapahtuneen. Tällöin on noudatettava, mitä takavarikosta säädetään pakkokeinolaissa (806/2011). (22.7.2011/863)

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, tuomioistuin voi, jos siihen on erityisiä syitä, vaadittaessa määrätä, että 1 momentissa tarkoitettua omaisuuden haltija saa hallita omaisuutta kohtuullisesta vastikkeesta ja muutoin kohtuullisilla ehdoilla jäljellä olevan patenttiajan tai osan siitä.

60 § (21.3.1997/243)

Jos joku sen jälkeen, kun hakemusasiakirjat 22 §:n mukaan ovat tulleet julkisiksi, käyttää ammattimaisesti hyväksi keksintöä, johon on haettu patenttia, on patentinloukkausta koskevia säännöksiä vastaavasti sovellettava, jos patentti sittemmin myönnetään. Ennen kuin patentti on 20 §:n mukaan myönnetty, patenttisuojaa käsittää kuitenkin ainoastaan sen, mikä ilmenee sekä niistä patenttivaatimuksista, jotka hakemuksessa olivat hakemuksen tullessa julkiseksi, että itse patentin patenttivaatimuksista. Rangaistukseen ei tällöin voida tuomita, ja vahingonkorvaus sellaisesta hyväksikäyttämisestä, joka on tapahtunut ennen kuin patentti on myönnetty, voidaan määrätä ainoastaan 58 §:n 2 momentin mukaan.

Jos keksinnön selitys, tiivistelmä ja patenttivaatimukset on laadittu englannin kielellä, ei 1 momentissa tarkoitettua suojaa saa ennen kuin patenttivaatimukset on toimitettu patenttiviranomaiselle suomeksi tai ruotsiksi käännettynä. (17.6.2011/743)

Vahingonkorvausta koskevan 58 §:n 3 momentin säännöksiä ei sovelleta, jos korvauskanne nostetaan vuoden kuluessa patenttia koskevan väiteajan päättymisestä tai jos väite on tehty, vuoden kuluessa siitä, kun patentti on pysytetty voimassa lainvoimaisella päätöksellä.

60 a § (21.7.2006/684)

Tuomioistuin voi patentin loukkausta koskevassa riita-asiassa kantajan vaatimuksesta määrätä, että vastaajan on korvattava kustannukset, jotka kantajalle aiheutuvat siitä, että hän soveltuvien toimin julkistaa tietoja lainvoimaisesta tuomiosta, jossa vastaajan on todettu loukanneen patenttia. Määräystä ei saa antaa, jos tietojen levittämistä on muussa laissa rajoitettu. Harkitessaan määräyksen antamista ja määräyksen sisältöä tuomioistuimen tulee ottaa huomioon julkistamisen yleinen merkitys, loukkauksen laatu ja laajuus, julkistamisesta aiheutuvat kustannukset ja muut vastaavat seikat.

Tuomioistuin määrää vastaajan korvattavien kohtuullisten julkistamiskustannusten enimmäismäärän. Kantajalla ei ole oikeutta korvaukseen, jos tietoja tuomiosta ei ole julkistettu tuomioistuimen määräämässä ajassa lainvoimaiseksi tulleen tuomion antamisesta.

61 §

Jos patentti on kumottu lainvoiman saaneella päätöksellä tai julistettu mitättömäksi lainvoiman saaneella tuomiolla, ei 57, 57 a, 57 b, 58–60 ja 60 a §:ssä säädettyä rangaistusta, korvausta tai muuta seuraamusta voida tuomita. (21.7.2006/684)

2 momentti on kumottu L:lla 31.1.2013/101,

Tuomioistuin voi harkinnan mukaan lykätä oikeudenkäymiskaaren 24 luvun 1 §:ssä tarkoitettua pääasian ratkaisua sellaisessa patentin mitättömäksi julistamista koskevassa asiassa, joka on pantu vireille laillisessa tuomioistuimessa ennen kuin patentin myöntämisen jälkeinen väiteaika on päättynyt tai ennen kuin väitteestä on annettu lainvoimainen päätös. (21.3.1997/243)

62 §

Joka tahallaan tai tuottamuksesta, joka ei ole vähäinen, laiminlyö täyttää sen, mihin hän 56 §:n mukaan on velvollinen, rangaistaan sakolla.

Samaan rangaistukseen on tuomittava myös se, joka sanotussa pykälässä tarkoitetuissa tapauksissa antaa väärän tiedon, jollei teosta ole säädetty rangaistusta rikoslaissa.

Syyttäjä ei saa tehdä syytettä tässä pykälässä tarkoitettu rikoksesta, ellei asianomistaja ole ilmoittanut rikosta syytteeseen pantavaksi. (13.5.2011/478)

63 §

Patentinhaltija tai se, jolla käyttö tai pakkoluvan perusteella on oikeus käyttää hyväksi keksintöä, voi ajaa vahvistuskannetta siitä, nauttiiko hän patentin perusteella suojaa toista vastaan, jos asiassa ilmenee epäselvyyttä ja siitä aiheutuu hänelle haittaa.

Joka harjoittaa tai aikoo harjoittaa teollista toimintaa, voi samoilla ehdoilla ajaa patentinhaltijaa vastaan vahvistuskannetta siitä, onko patentin johdosta este olemassa sanotulle toiminnalle.

3 momentti on kumottu L:lla 31.1.2013/101.

64 § (8.1.2016/23)

Tähän lakiin perustuvat riita- ja hakemusasiat käsitellään markkinaoikeudessa.

Markkinaoikeudessa käsitellään myös asiat, jotka koskevat oikeutta keksintöön, johon on haettu Euroopan patenttisopimuksessa (SopS 8/1996) tarkoitettua eurooppapatenttia. Edellytyksenä tällaisen asian käsittelylle markkinaoikeudessa on, että vastaajalla on kotipaikka Suomessa tai että kantajalla on kotipaikka Suomessa eikä vastaajalla ole kotipaikkaa Euroopan patenttisopimukseen kuuluvassa valtiossa. Asia käsitellään markkinaoikeudessa myös, jos riidan osapuolet ovat sopineet, että markkinaoikeus on toimivaltainen tuomioistuin asiassa.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua riitaa ei saa ottaa käsiteltäväksi markkinaoikeudessa, jos sama riitakysymys samojen osapuolten välillä on vireillä toisen Euroopan patenttisopimuksen jäsenvaltion tuomioistuimessa. Jos tämän ulkomaisen tuomioistuimen toimivalta on kiistetty, markkinaoikeuden on lykättävä asian käsittelyä, kunnes kysymys toimivallasta on ulkomaisessa tuomioistuimessa lainvoimaisesti ratkaistu.

Markkinaoikeuden kansainvälisestä toimivallasta säädetään tai määrätään muutoin erikseen.

Riita- ja hakemusasioiden käsittelystä markkinaoikeudessa säädetään oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetussa laissa.

L:lla 23/2016 lisätty 64 § tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. Aiempi sanamuoto kuuluu:

64 § (31.1.2013/101)

64 § on kumottu L:lla 31.1.2013/101.

64 a § (8.1.2016/23)

Euroopan patenttisopimuksen jäsenvaltion tuomioistuimessa 64 §:n 2 momentissa tarkoitettussa riidassa annettu lainvoimainen tuomio on Suomessa täytäntöönpantavissa. Tuomio, joka kohdistuu eurooppapatentin hakijaan, ei kuitenkaan ole täytäntöönpantavissa Suomessa, jos haasteasiakirjaa ei ole annettu hänelle asianmukaisesti tiedoksi tai jos hänellä ei ole ollut riittävästi aikaa valmistautua tuomioistuinkäsittelyyn.

L:lla 23/2016 lisätty 64 a § tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

65 § (8.1.2016/23)

Markkinaoikeuden ohella myös yhdistetty patenttituomioistuin käsittelee tässä laissa tarkoitettua eurooppapatenttia koskevia asioita siten kuin yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyssä sopimuksessa määrätään.

Vireilläolosta ja toisiinsa liittyvistä kanteista markkinaoikeuden ja yhdistetyn patenttituomioistuimen välillä säädetään tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1215/2012.

Markkinaoikeus ei saa ottaa käsiteltäväksi asiaa, joka yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen mukaan kuuluu yhdistetyn patenttituomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan.

L:lla 23/2016 muutettu 65 § tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. Aiempi sanamuoto kuuluu:

65 § (31.1.2013/101)

Tähän lakiin perustuvat riita- ja hakemusasiat käsitellään markkinaoikeudessa.

Markkinaoikeudessa käsitellään myös asiat, jotka koskevat oikeutta keksintöön, johon on haettu Euroopan patenttisopimuksessa (SopS 8/1996) tarkoitettua eurooppapatenttia. Edellytyksenä tällaisen asian käsittelylle markkinaoikeudessa on, että vastaajalla on kotipaikka Suomessa tai että kantajalla on kotipaikka Suomessa eikä vastaajalla ole kotipaikkaa Euroopan patenttisopimukseen kuuluvassa valtiossa. Asia käsitellään markkinaoikeudessa myös, jos riidan osapuolet ovat sopineet, että markkinaoikeus on toimivaltainen tuomioistuin asiassa.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua riitaa ei saa ottaa käsiteltäväksi markkinaoikeudessa, jos sama riitakysymys samojen osapuolten välillä on vireillä toisen Euroopan patenttisopimuksen jäsenvaltion tuomioistuimessa. Jos tämän ulkomaisen tuomioistuimen toimivalta on kiistetty, markkinaoikeuden on lykättävä asian käsittelyä, kunnes kysymys toimivallasta on ulkomaisessa tuomioistuimessa lainvoimaisesti ratkaistu.

Markkinaoikeuden kansainvälisestä toimivallasta säädetään tai määrätään muutoin erikseen.

Riita- ja hakemusasioiden käsittelystä markkinaoikeudessa säädetään oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetussa laissa.

65 a § (8.1.2016/23)

65 a § on kumottu L:lla 8.1.2016/23, joka tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. Aiempi sanamuoto kuuluu:

65 a § (22.12.1995/1695)

Euroopan patenttisopimuksen jäsenvaltion tuomioistuimessa 65 §:n 2 momentissa tarkoitettussa riidassa annettu lainvoimainen tuomio on Suomessa täytäntöönpantavissa. Tuomio, joka kohdistuu eurooppapatentin hakijaan, ei kuitenkaan ole täytäntöönpantavissa Suomessa, jos haasteasiakirjaa ei ole annettu hänelle asianmukaisesti tiedoksi tai jos hänellä ei ole ollut riittävästi aikaa valmistautua tuomioistuinkäsittelyyn.

65 b § (31.1.2013/101)

Tähän lakiin perustuvassa riita-asiassa tuomioistuin voi, jos patenttijulkaisua ei ole kokonaisuudessaan saatavilla patenttiviranomaiselta suomeksi tai ruotsiksi, velvoittaa patentinhaltijan tai muun, jolla on patentinhaltijalta johdettu oikeus käyttää puhevaltaa patentin nojalla, toimittamaan patenttijulkaisusta käännöksen suomeksi tai ruotsiksi. Jos käännöksen toimittamiseen velvoitettu on asiassa kantajana, tuomioistuin voi velvoittaa käännöksen toimittamiseen uhalla, että asia jätetään sillensä. Jos käännöksen toimittamiseen velvoitettu on

asiassa vastaajana, tuomioistuin voi velvoittaa käännöksen toimittamiseen uhalla, että käännös teetetään vastaajan kustannuksella.

65 c § (17.6.2011/743)

Jos keksinnön selitys ja patenttivaatimukset on laadittu englanniksi eikä niitä koskeva käännös vastaa englanninkielisiä asiakirjoja, patenttisuoja käsittää vain sen, mikä ilmenee sekä käännöksestä että englanninkielisistä asiakirjoista yhdessä.

Jos keksinnön selitys ja patenttivaatimukset on laadittu englanniksi ja päätöskielenä on englanti, 52 §:ssä tarkoitetussa mitättömyysoikeudenkäynnissä on yksinomaan päätöskielellä olevien asiakirjojen sanamuoto todistusvoimainen.

66 § (31.1.2013/101)

Syyte rikoslain 49 luvun 2 §:ssä tarkoitetusta patentin tuottamaa yksinoikeutta loukkaavasta teollisoikeusrikoksesta sekä tämän lain 57 §:n 2 momentissa tarkoitetusta patenttirikkomuksesta ja 62 §:ssä tarkoitetusta rikoksesta käsitellään Helsingin käräjäoikeudessa. (8.1.2016/23)

L:lla 23/2016 muutettu 1 momentti tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Syyte rikoslain (39/1889) 49 luvun 2 §:ssä tarkoitetusta patentin tuottamaa yksinoikeutta loukkaavasta teollisoikeusrikoksesta sekä tämän lain 57 §:n 2 momentissa tarkoitetusta patenttirikkomuksesta ja 62 §:ssä tarkoitetusta rikoksesta käsitellään Helsingin käräjäoikeudessa.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun syyteasian yhteydessä voidaan käsitellä syytteessä tarkoitetusta rikoksesta johtuva 58 §:n mukainen korvausvaatimus ja 59 §:n mukainen vaatimus sen estämättä, mitä 64 §:ssä säädetään. (8.1.2016/23)

L:lla 23/2016 muutettu 2 momentti tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Edellä 1 momentissa tarkoitetun syyteasian yhteydessä voidaan käsitellä syytteessä tarkoitetusta rikoksesta johtuva 58 §:n mukainen korvausvaatimus ja 59 §:n mukainen vaatimus sen estämättä, mitä 65 §:ssä säädetään.

Jos yhdistetyllä patenttituomioistuimella on yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen mukaan yksinomainen toimivalta käsitellä rikoksesta johtuvaa yksityisoikeudellista vaatimusta, sitä ei voida käsitellä rikosasian yhteydessä. (8.1.2016/23)

L:lla 23/2016 lisätty 3 momentti tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Tuomioistuin pysyy toimivaltaisena tutkimaan 2 momentissa tarkoitetun vaatimuksen, vaikka toimivallan perustaneissa olosuhteissa tapahtuu muutos vaatimuksen esittämisen jälkeen.

66 a § (31.1.2013/101)

Edellä 66 §:ssä tarkoitetussa rikosasiassa tuomioistuin voi, jos patenttijulkaisua ei ole kokonaisuudessaan saatavilla patenttivilanomaiselta suomeksi tai ruotsiksi, velvoittaa

asianomistajan toimittamaan patenttijulkaisusta käännöksen suomeksi tai ruotsiksi. Kun kyseessä on syyttäjän ajama rikosasia, jossa asianomistaja käyttää puhevaltaa, tuomioistuin voi velvoittaa käännöksen toimittamiseen uhalla, että käännös teetetään asianomistajan kustannuksella. Kun kyseessä on asianomistajan yksin ajama rikosasia, tuomioistuin voi velvoittaa käännöksen toimittamiseen uhalla, että asia jätetään sillensä.

66 b § (31.1.2013/101)

Edellä 66 §:ssä tarkoitettua asiaa käsittelevän tuomioistuimen oikeuteen pyytää lausunto patenttiviranomaiselta sovelletaan, mitä oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetun lain 4 luvun 22 §:ssä säädetään markkinaoikeuden oikeudesta pyytää lausunto.

66 c § (25.8.2016/717)

Käsitellessään 66 §:ssä tarkoitettua asiaa käräjäoikeudella voi olla apunaan asiantuntijoina enintään kaksi tuomioistuinlain (673/2016) 17 luvun 10 §:n 2 momentissa tarkoitettua asiantuntijajäsentä.

Asiantuntijan on annettava kirjallinen lausunto käräjäoikeuden hänelle tekemistä kysymyksistä. Asiantuntijalla on oikeus tehdä kysymyksiä asianosaisille ja todistajille. Ennen asian ratkaisemista käräjäoikeuden on varattava asianosaisille tilaisuus lausua asiantuntijan lausunnosta.

Asiantuntijan oikeudesta palkkioon säädetään tuomioistuinlain 17 luvun 22 §:ssä.

66 d § (31.1.2013/101)

Edellä 66 §:ssä tarkoitettua asiaa käsittelevän tuomioistuimen velvollisuuteen ilmoittaa ratkaisusta patenttiviranomaiselle sovelletaan, mitä oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetun lain 4 luvun 23 §:ssä säädetään markkinaoikeuden velvollisuudesta ilmoittaa ratkaisusta.

67–70 §

67–70 § on kumottu L:lla 31.1.2013/101.

9 a luku (28.6.1994/593)

Lisäsuojatodistus (21.3.1997/243)

70 a § (17.6.2011/743)

Lisäsuojatodistuksista säädetään lääkkeiden lisäsuojatodistuksesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 469/2009 ja kasvinsuojeluaineiden lisäsuojatodistuksen käyttöön ottamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1610/96. Lisäsuojatodistuksista on lisäksi voimassa, mitä tässä luvussa säädetään.

70 b § (8.1.2016/23)

Lisäsuojatodistusta ja lääkkeiden lisäsuojatodistuksen voimassaoloajan jatkamista koskeva hakemus tehdään Patenti- ja rekisterihallitukselle. Patenti- ja rekisterihallituksen myöntämällä lisäsuojatodistuksella on oikeusvaikutus Suomessa.

L:lla 23/2016 muutettu 70 b § tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. Aiempi sanamuoto kuuluu:

70 b § (17.6.2011/743)

Lisäsuojatodistusta ja lääkkeiden lisäsuojatodistuksen voimassaoloajan jatkamista koskeva hakemus tehdään Patenti- ja rekisterihallitukselle.

70 c § (17.6.2011/743)

Hakija on velvollinen suorittamaan vahvistetun hakemusmaksun. Lisäsuojatodistuksesta on todistuksen haltijan suoritettava vahvistettu vuosimaksu.

Lääkkeiden lisäsuojatodistuksen voimassaoloajan jatkamista koskevan hakemuksen ja hakemuksen perusteella jatkettun lisäsuojatodistuksen maksuihin sovelletaan, mitä 1 momentissa säädetään.

70 d § (8.1.2016/23)

Lisäsuojatodistus antaa samat oikeudet kuin patenti, ja sitä koskevat samat rajoitukset ja velvoitteet.

L:lla 23/2016 muutettu 70 d § tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. Aiempi sanamuoto kuuluu:

70 d § (28.6.1994/593)

Lisäsuojatodistuksen tuottaman oikeuden loukkaukseen sovelletaan patentinloukkausta koskevia säännöksiä.

70 e § (17.6.2011/743)

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä tämän luvun säännösten täytäntöönpanosta sekä lisäsuojatodistuksen ja sen voimassaoloajan jatkamisen hakemisessa ja myöntämisessä noudatettavasta menettelystä.

9 b luku (22.12.1995/1695)

Eurooppapatentti ja eurooppapatenttia koskeva hakemus

70 f § (22.12.1995/1695)

Eurooppapatentilla tarkoitetaan tässä laissa patenttia, jonka Euroopan patenttiovirasto on myöntänyt Euroopan patenttisopimuksen mukaisesti. Eurooppapatenttia koskevalla

hakemuksella tarkoitetaan mainitun sopimuksen mukaisesti tehtyä patenttihakemusta. Eurooppapatentti voidaan myöntää Suomea koskevana.

Eurooppapatenttia koskeva hakemus tehdään Euroopan patenttivirastolle. Tämä hakemus voidaan myös antaa Suomen patenttiviranomaiselle, joka toimittaa sen edelleen Euroopan patenttivirastolle. Maanpuolustukselle merkityksellisistä keksinnöistä annetussa laissa (551/67) tarkoitetusta keksinnöstä tehtävä eurooppapatenttia koskeva hakemus on kuitenkin annettava Suomen patenttiviranomaiselle. Euroopan patenttisopimuksen 76 artiklassa tarkoitettu eurooppapatenttia koskeva jaettu hakemus on aina tehtävä Euroopan patenttivirastolle.

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan eurooppapatenttiin ja eurooppapatenttia koskevaan hakemukseen, jossa Suomi on nimetty suojan kohdevaltioksi.

70 g § (22.12.1995/1695)

Eurooppapatentti on myönnetty, kun Euroopan patenttivirasto on kuuluttanut patentin myöntämisestä. Suomea koskevalla eurooppapatentilla on sama oikeusvaikutus kuin Suomen patenttiviranomaisen myöntämällä patentilla ja siihen sovelletaan Suomessa myönnettyä patenttia koskevia säännöksiä, jollei tässä luvussa muuta säädetä.

Jos eurooppapatenttia koskeva asia käsitellään yhdistetyssä patenttituomioistuimessa, sen tuottamasta suojasta määrätään yhdistetystä patenttituomioistuimesta tehdyn sopimuksen I osan V luvussa. (8.1.2016/23)

L:lla 23/2016 lisätty 2 momentti tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

70 h § (17.6.2011/743)

Eurooppapatentilla ei ole oikeusvaikutusta Suomessa, jollei patentinhaltija kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona Euroopan patenttivirasto kuulutti eurooppapatentin myöntämisestä, ole antanut patenttiviranomaiselle 3 momentissa tarkoitettua käännöstä mainitusta eurooppapatentista ja suorittanut vahvistettua käännöksen julkaisumaksua. Jos Euroopan patenttivirasto on päättänyt, että eurooppapatentti pidetään voimassa muutetussa muodossa, koskee edellä sanottu myös asiakirjoja muutetussa muodossa. (8.1.2016/23)

L:lla 23/2016 muutettu 1 momentti tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Eurooppapatentilla ei ole oikeusvaikutusta Suomessa, jollei patentinhaltija kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona Euroopan patenttivirasto kuulutti eurooppapatentin myöntämisestä, ole antanut patenttiviranomaiselle 2 momentissa tarkoitettua käännöstä mainitusta eurooppapatentista ja suorittanut vahvistettua käännöksen julkaisumaksua. Jos Euroopan patenttivirasto on päättänyt, että eurooppapatentti pidetään voimassa muutetussa muodossa, koskee edellä sanottu myös asiakirjoja muutetussa muodossa.

Edellä 1 momentissa asetetusta määräajasta riippumatta eurooppapatentilla on oikeusvaikutus Suomessa, jos 1 momentissa tarkoitetut toimet tehdään kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun yhtenäisen patenttisuojan luomiseksi toteutettavasta tiiviimmästä yhteistyöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1257/2012 mukainen pyyntö yhtenäisen

patenttisuojan rekisteröimiseksi on hylätty siten, että ratkaisuun ei voida enää hakea muutosta. (8.1.2016/23)

L:lla 23/2016 lisätty 2 momentti tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Patenttivaatimuksista on annettava käännös suomeksi. Jos patentti on myönnetty saksaksi tai ranskaksi, tulee patentin selityksestä mahdollisine piirustuksineen antaa käännös suomeksi tai englanniksi. Patentin selityksestä mahdollisine piirustuksineen voidaan aina toimittaa suomenkielinen käännös. Jos patentinhaltijan oma kieli on ruotsi, edellä mainitut käännökset voivat olla ruotsinkielisiä.

Käännös on julkinen edellyttäen, että Euroopan patenttivirus on julkaissut eurooppapatenttia koskevan hakemuksen tai kuuluttanut patentin myöntämisestä.

Jos käännös on annettu ja käännöksen julkaisumaksu suoritettu määräajassa ja Euroopan patenttivirus on kuuluttanut patentin myöntämisestä tai päätöksestä pitää patentti voimassa muutetussa muodossa, patenttivirus tulee kuuluttaa tästä viipymättä suomen ja ruotsin kielellä. Patenttivirus tulee niin pian kuin mahdollista saattaa käännös yleisön saataville. Patenttivirus on huolehdittava siitä, että eurooppapatentin patenttivaatimukset ovat tarvittaessa saatavilla suomen ja ruotsin kielellä.

70 i § (8.1.2016/23)

Käännöksen antamiseen 70 h §:n 1 tai 2 momentin mukaisesti ja käännöstä koskevan julkaisumaksun suorittamiseen on sovellettava vastaavasti 71 a §:n 1 momenttia. Jos 71 a §:n 1 momentin nojalla päätetään, että toimenpide on katsottava suoritetuksi määräajassa, patenttivirus on kuulutettava tästä viipymättä suomen ja ruotsin kielellä.

Jos joku 70 h §:n 1 tai 2 momentin mukaisen määräajan jälkeen mutta ennen 1 momentin mukaisen kuulutuksen julkaisemista on hyvässä uskossa alkanut käyttää keksintöä Suomessa ammattimaisesti hyväksi tai ryhtynyt oleellisiin toimenpiteisiin tätä varten, hän saa 71 c §:n 2 ja 3 momentin mukaisen oikeuden.

L:lla 23/2016 muutettu 70 i § tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. Aiempi sanamuoto kuuluu:

70 i § (22.12.1995/1695)

Käännöksen antamiseen 70 h §:n 1 momentin mukaisesti ja käännöstä koskevan julkaisumaksun suorittamiseen on sovellettava vastaavasti 71 a §:n 1 momenttia. Jos 71 a §:n 1 momentin nojalla päätetään, että toimenpide on katsottava suoritetuksi määräajassa, patenttivirus on kuulutettava tästä viipymättä suomen ja ruotsin kielellä.

Jos joku 70 h §:n 1 momentin mukaisen määräajan jälkeen mutta ennen edellä 1 momentin mukaisen kuulutuksen julkaisemista on hyvässä uskossa alkanut käyttää tässä maassa ammattimaisesti hyväksi keksintöä tai ryhtynyt oleellisiin toimenpiteisiin tätä varten, hän saa 71 c §:n 2 ja 3 momentin mukaisen oikeuden.

70 j § (22.12.1995/1695)

Mitä 52 §:n 1 momentin 4 kohdassa säädetään patenttisuojan laajentamisesta, koskee myös eurooppapatenttia, jos patenttisuojaa on laajennettu eurooppapatentin myöntämisen jälkeen.

70 k § (22.12.1995/1695)

Jos Euroopan patenttivirasto on kokonaan tai osittain kumonnut eurooppapatentin, tällä on sama vaikutus kuin patentin julistamisella vastaavassa laajuudessa mitättömäksi Suomessa. Suomen patenttiviranomaisen on kuulutettava tästä viipymättä suomen ja ruotsin kielellä.

70 l § (22.12.1995/1695)

Eurooppapatentista on suoritettava vahvistettu vuosimaksu jokaiselta maksuvuodelta sen vuoden jälkeen, jonka kuluessa Euroopan patenttivirasto on kuuluttanut patentin myöntämisestä.

Jollei eurooppapatentista suoriteta vuosimaksua 1 momentin ja 41 §:n mukaisesti, sovelletaan 51 §:n säännöksiä. Ensimmäinen vuosimaksu erääntyy kuitenkin maksettavaksi vasta patentin myöntämiskuukautta seuraavan kolmannen kuukauden viimeisenä päivänä. Lisäksi sovellettaessa 70 h §:n 2 momenttia ensimmäinen vuosimaksu erääntyy maksettavaksi vasta sen kuukauden viimeisenä päivänä, joka on kolmen kuukauden kuluttua siitä päivästä, kun ratkaisuun yhtenäisen patenttisuojan rekisteröinnin hylkäämisestä ei voida enää hakea muutosta. (8.1.2016/23)

L:lla 23/2016 muutettu 2 momentti tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. Aiempi sanamuoto kuuluu:

Jollei vuosimaksua eurooppapatentista suoriteta 1 momentin ja 41 §:n mukaisesti, sovelletaan vastaavasti 51 §:n säännöksiä. Ensimmäinen vuosimaksu erääntyy kuitenkin maksettavaksi vasta patentin myöntämiskuukautta seuraavan kolmannen kuukauden viimeisenä päivänä. (18.11.2005/896)

70 m § (18.11.2005/896)

Eurooppapatenttia koskevalla hakemuksella, jolle Euroopan patenttivirasto on vahvistanut tekemispäivän, on Suomessa sama oikeusvaikutus kuin samana päivänä Suomessa tehdyllä kansallisella patenttihakemuksella. Jos hakemuksella on Euroopan patenttisopimuksen mukaisesti etuoikeus tekemispäivää aikaisemmasta päivästä, on tällainen etuoikeus voimassa myös Suomessa.

Sovellettaessa 2 §:n 2 momenttia on Euroopan patenttisopimuksen 93 artiklan mukainen julkaiseminen rinnastettava 22 §:n mukaiseen hakemuksen julkaiseksituloon. Edellä sanottu koskee myös Euroopan patenttisopimuksen 153 artiklan 3 kohdan mukaista julkaisemista, jos Euroopan patenttivirasto rinnastaa tällaisen julkaisemisen 93 artiklan mukaiseen julkaisemiseen.

70 n § (22.12.1995/1695)

Jos eurooppapatenttia koskeva hakemus on julkaistu Euroopan patenttisopimuksen 93 artiklan mukaisesti ja julkaistujen patenttivaatimusten suomenkielinen käännös on annettu patenttiviranomaiselle, patenttiviranomaisen tulee pitää käännös yleisön saatavana ja kuuluttaa tästä viipymättä suomen ja ruotsin kielellä. Jos hakijan oma kieli on ruotsi, voidaan käännös

kuitenkin antaa ruotsin kielellä. Patenttiviranomaisen on huolehdittava siitä, että julkaistut patenttivaatimukset ovat tarvittaessa saatavilla suomen ja ruotsin kielellä.

Jos joku sen jälkeen kun 1 momentissa mainittu kuulutus on julkaistu, käyttää ammattimaisesti hyväksi keksintöä, jolle on haettu suojaa eurooppapatenttia koskevalla hakemuksella, sovelletaan patentinloukkausta koskevia säännöksiä, jos hakemus johtaa patenttiin Suomessa. Tällaisessa tapauksessa patenttisuojaa käsittää kuitenkin ainoastaan sen, mikä ilmenee sekä 1 momentin mukaan julkaistuista patenttivaatimuksista että itse patentin patenttivaatimuksista. Rangaistukseen ei tällöin voida tuomita, ja korvaus sellaisesta hyväksikäytöstä voidaan määrätä ainoastaan 58 §:n 2 momentin mukaisesti. (18.11.2005/896)

Lain 58 §:n 3 momentin säännöksiä ei sovelleta, jos korvauskanne nostetaan vuoden kuluessa patenttia koskevan väiteajan päättymisestä tai, mikäli väite on tehty, jos korvauskanne nostetaan vuoden kuluessa siitä, kun Euroopan patenttivirasto on päättänyt, että patentti pidetään voimassa.

70 o § (22.12.1995/1695)

Jos eurooppapatenttia koskeva hakemus tai Suomea koskeva nimeäminen peruutetaan, on tällä sama vaikutus kuin kansallisen patenttihakemuksen peruuttamisella. Sama koskee tilannetta, jossa hakemus Euroopan patenttisopimuksen mukaisesti katsotaan peruuntuneeksi, eikä sitä ole otettu sopimuksen 121 artiklan mukaisesti uudelleen käsiteltäväksi.

Jos eurooppapatenttia koskeva hakemus hylätään, on sillä sama vaikutus kuin kansallisen patenttihakemuksen hylkäämisellä.

70 p § (22.12.1995/1695)

Tähän lakiin perustuvassa eurooppapatenttia koskevassa riita-asiassa tuomioistuimien voi, jos patenttijulkaisua ei ole kokonaisuudessaan saatavilla patenttiviranomaiselta suomeksi tai ruotsiksi, velvoittaa patentinhaltijan tai muun, jolla on patentinhaltijalta johdettu oikeus käyttää puhevaltaa patentin nojalla, toimittamaan patenttijulkaisusta käännöksen suomeksi tai ruotsiksi. Jos käännöksen toimittamiseen velvoitettu on asiassa kantajana, tuomioistuimien voi velvoittaa käännöksen toimittamiseen uhalla, että asia jätetään sillensä. Jos käännöksen toimittamiseen velvoitettu on asiassa vastaajana, tuomioistuimien voi velvoittaa käännöksen toimittamiseen uhalla, että käännös teetetään vastaajan kustannuksella. (31.1.2013/101)

Edellä 66 §:ssä tarkoitettussa eurooppapatenttia koskevassa rikosasiassa tuomioistuimien voi, jos patenttijulkaisua ei ole kokonaisuudessaan saatavilla patenttiviranomaiselta suomeksi tai ruotsiksi, velvoittaa asianomistajan toimittamaan patenttijulkaisusta käännöksen suomeksi tai ruotsiksi. Kun kyseessä on syyttäjän ajama rikosasia, jossa asianomistaja käyttää puhevaltaa, tuomioistuimien voi velvoittaa käännöksen toimittamiseen uhalla, että käännös teetetään asianomistajan kustannuksella. Kun kyseessä on asianomistajan yksin ajama rikosasia, tuomioistuimien voi velvoittaa käännöksen toimittamiseen uhalla, että asia jätetään sillensä. (31.1.2013/101)

Jollei 70 h ja 70 n §:ssä tarkoitettu käännös vastaa, mitä Euroopan patenttiviraston käsittelykielellä olevissa asiakirjoissa on ilmaistu, patenttisuojaa käsittää vain sen, mikä ilmenee sekä käännöksestä että käsittelykielellä olevista asiakirjoista.

Edellä 52 §:ssä tarkoitettussa mitättömyysoikeudenkäynnissä on yksinomaan käsittelykielellä olevien asiakirjojen sanamuoto todistusvoimainen.

70 q § (22.12.1995/1695)

Jos hakija tai patentinhaltija antaa patenttiviranomaiselle korjauksen 70 h §:n mukaisesta käännöksestä ja suorittaa vahvistetun julkaisumaksun, korjattu käännös korvaa alkuperäisen käännöksen. Kun korjaus on annettu ja julkaisumaksu suoritettu ja jos alkuperäinen käännös on julkinen, tulee patenttiviranomaisen kuuluttaa korjauksesta viipymättä suomen ja ruotsin kielellä ja pitää niin pian kuin mahdollista yleisön saatavana korjatun käännöksen jäljennöksiä.

Jos hakija antaa korjauksen 70 n §:ssä tarkoitettusta käännöksestä, on patenttiviranomaisen kuulutettava korjauksesta viipymättä suomen ja ruotsin kielellä ja pidettävä korjattu käännös yleisön saatavana. Kuulutuksen jälkeen korjattu käännös korvaa alkuperäisen käännöksen.

Jos joku käännöksen korjauksen tullessa voimaan hyvässä uskossa on alkanut käyttää keksintöä ammattimaisesti hyväksi tässä maassa sellaisella tavalla, joka aikaisemman käännöksen mukaisesti ei aiheuttanut hakijan tai patentinhaltijan oikeuden loukkausta, tai oli ryhtynyt oleellisiin toimenpiteisiin tätä varten, hän saa 71 c §:n 2 ja 3 momentin mukaisen oikeuden.

70 r § (22.12.1995/1695)

Jos patentinhakija tai patentinhaltija ei ole noudattanut Euroopan patenttisopimuksessa säädettyä määräaikaa, mutta Euroopan patenttivirasto Euroopan patenttisopimuksen 122 artiklan nojalla ilmoittaa, että oikeudenmenetystä ei ole tapahtunut, on tällä sama vaikutus myös Suomessa.

Jos joku oikeuden menetyksen tapahtumisen jälkeen, mutta ennen kuin Euroopan patenttivirasto on kuuluttanut 1 momentin mukaisesta ilmoituksesta, on alkanut hyvässä uskossa ammattimaisesti käyttää hyväksi keksintöä tässä maassa tai ryhtynyt oleellisiin toimenpiteisiin tätä varten, hän saa 71 c §:n 2 ja 3 momentin mukaisen oikeuden.

70 s § (22.12.1995/1695)

Jos eurooppapatenttia koskeva hakemus on katsottava peruutetuksi sen johdosta, ettei se määräajassa ole saapunut Euroopan patenttivirastoon hakemuksen vastaanottaneelta kansalliselta patenttiviranomaiselta, se on hakijan pyynnöstä muunnettava kansalliseksi patenttihakemukseksi edellyttäen, että:

- 1) pyyntö tehdään hakemuksen vastaanottaneelle viranomaiselle kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun Euroopan patenttivirasto on ilmoittanut hakijalle, että hakemus katsotaan peruutetuksi;
- 2) pyyntö saapuu Suomen patenttiviranomaiselle 20 kuukauden kuluessa hakemuksen tekemispäivästä tai etuoikeutta pyydettyä siitä päivästä, josta etuoikeutta pyydetään; ja
- 3) hakija suorittaa säädetyn hakemusmaksun ja antaa patenttihakemuksesta 8 §:n 5 momentin mukaisen käännöksen määräajassa.

Jos eurooppapatenttia koskeva hakemus on katsottava peruutetuksi sen johdosta, ettei hakemuksen käännöstä sen käsittelykielellä ole annettu Euroopan patenttivirastolle säädettyssä määräajassa, se on hakijan pyynnöstä muunnettava kansalliseksi patenttihakemukseksi noudattaen, mitä Euroopan patenttisopimuksen 135 artiklassa määrätään. Hakijan on lisäksi

suoritettava säädetty hakemusmaksu ja annettava patenttihakemuksesta 8 §:n 5 momentin mukainen käännös määräajassa. (18.11.2005/896)

Jos 1 ja 2 momentissa tarkoitettu patenttihakemus täyttää Euroopan patenttisopimuksen ja sen sovellutussääntöjen hakemuksen muotoa koskevat vaatimukset, se on näiltä osin hyväksyttävä.

70 t § (18.11.2005/896)

Euroopan patenttisopimuksen 105 a artiklan mukaisesti tehty eurooppapatentin rajoittamista tai lakkauttamista koskeva pyyntö tehdään Euroopan patenttinvirastolle.

Kun Euroopan patenttinvirasto on kuuluttanut patentin rajoittamisesta, patentinhaltijan tulee antaa valtioneuvoston asetuksella säädettävässä määräajassa patenttinviranomaiselle käännös patentin rajoittamisen perusteena olevista asiakirjoista sillä kielellä, jolla alkuperäinen patentti on saatettu voimaan Suomessa, ja suorittaa vahvistettu käännöksen julkaisumaksu siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään. Patenttinviranomaisen tulee kuuluttaa tästä viipymättä suomen ja ruotsin kielellä ja pitää yleisön saatavana käännöksen jäljennöksiä. Patenttinviranomaisen on huolehdittava siitä, että eurooppapatentin rajoitetut patenttivaatimukset ovat tarvittaessa saatavilla suomen ja ruotsin kielellä.

Jos patentinhaltija ei noudata 2 momentin säännöksiä, patentin katsotaan olevan vailla oikeusvaikutusta Suomessa patenttihakemuksen tekemispäivästä lukien. Patenttinviranomaisen tulee kuuluttaa patentin kumoamisesta.

Kun Euroopan patenttinvirasto on kuuluttanut patentin lakkauttamisesta, patenttinviranomaisen tulee kuuluttaa lakkauttamisesta patenttilehdessä.

Euroopan patenttinviraston rajoittamalla tai lakkauttamalla patentilla on tässä maassa sama oikeusvaikutus kuin kansallisesti rajoitetulla tai lakkautetulla patentilla, jollei tässä luvussa muuta säädetä.

70 u § (18.11.2005/896)

Jos joku on hyvässä uskossa alkanut käyttää keksintöä ammattimaisesti hyväksi tässä maassa tai ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin tätä varten Euroopan patenttinviraston valituslautakunnan päätöksen jälkeen, mutta ennen Euroopan patenttinviraston laajennetun valituslautakunnan tarkastuspyyntöä koskevan päätöksen julkaisemista, hän saa patentin estämättä jatkaa hyväksikäyttöä pysyttämällä entisellään sen yleisen luonteen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu oikeus voi siirtyä toiselle ainoastaan sen liikkeen mukana, jossa se on syntynyt tai jossa hyväksikäyttö on tarkoitettu tapahtuvaksi.

9 c luku (8.1.2016/23)

Vaikutukseltaan yhtenäinen eurooppapatentti

70 v § (8.1.2016/23)

Vaikutukseltaan yhtenäisellä eurooppapatentilla tarkoitetaan tässä laissa patenttia, jonka Euroopan patenttinvirasto on myöntänyt Euroopan patenttisopimuksen mukaisesti ja jolla on yhtenäinen vaikutus yhtenäisen patenttisuojan luomiseksi toteutettavasta tiiviimmästä

yhteistyöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1257/2012 ja yhtenäisen patenttisuojan luomiseksi toteutettavan tiiviimmän yhteistyön täytäntöönpanoon sovellettavista käännösjärjestelyistä annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1260/2012 nojalla.

Eurooppapatentin yhtenäinen vaikutus rekisteröidään yhtenäistä patenttisuojaa koskevaan rekisteriin, jota hallinnoi Euroopan patenttinvirasto.

Vaikutukseltaan yhtenäisen eurooppapatentin tuottamasta suojasta määrätään yhdistetystä patenttitoimioistuimesta tehdyn sopimuksen I osan V luvussa.

Tämän lain säännöksiä sovelletaan vaikutukseltaan yhtenäiseen eurooppapatenttiin vain, jos siitä säädetään erikseen tässä laissa.

L:lla 23/2016 lisätty 70 v § tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

70 x § (8.1.2016/23)

Vaikutukseltaan yhtenäiseen eurooppapatenttiin sovelletaan 4 §:n ennakkokäyttöoikeutta koskevia säännöksiä, 45–50 §:n pakkolupaa koskevia säännöksiä ja 70 a–70 d §:n mukaisia lisäsuojatodistuksia koskevia säännöksiä Suomea koskevinä.

Vaikutukseltaan yhtenäiseen eurooppapatenttiin, jota yhtenäisen patenttisuojan luomiseksi toteutettavasta tiiviimmästä yhteistyöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1257/2012 7 artiklan mukaan käsitellään omistusoikeuden kohteena suomalaisena kansallisena patenttina sen koko voimassaoloalueella, sovelletaan 43 ja 44 §:n mukaisia luovutus- ja käyttö lupaa sekä panttausta koskevia säännöksiä ja 52 §:n 5 momentin sekä 53 §:n säännöksiä.

Edellä 44 §:ssä tarkoitetut vaikutukseltaan yhtenäistä eurooppapatenttia koskevat merkinnät tehdään Euroopan patenttinviraston hallinnoimaan yhtenäistä patenttisuojaa koskevaan rekisteriin.

L:lla 23/2016 lisätty 70 x § tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

70 y § (8.1.2016/23)

Kun eurooppapatentille on rekisteröity yhtenäinen vaikutus, patentinhaltijan 70 h §:n mukaisilla toimilla ei ole oikeusvaikutusta.

Jos patenttinviranomainen on kuuluttanut käännöksen antamisesta 70 h §:n 5 momentin mukaisesti, patenttinviranomaisen on 1 momentissa tarkoitetussa tilanteessa viipymättä kuulutettava siitä, että patentinhaltijan 70 h §:n mukaisilla toimilla ei ole oikeusvaikutusta. Patenttinviranomaisen on tehtävä tätä koskevat merkinnät patenttirekisteriin ja poistettava mahdolliset 70 h §:n 5 momentin mukaisesti annetut käännökset yleisön saatavilta.

L:lla 23/2016 lisätty 70 y § tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

L:lla 23/2016 lisätty 9 c luku tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

10 luku

Erityisiä määräyksiä

71 §

Patentinhaltijalla, jolla ei ole kotipaikkaa Suomessa, tulee olla Euroopan talousalueella asuva asiamies, jolla on oikeus hänen puolestaan ottaa vastaan haasteen tiedoksiantoja, kutsuja ja muita asiakirjoja patenttia koskevissa asioissa, lukuun ottamatta rikosasiaa koskevaa haastetta ja määräystä, jolla asianosainen on velvoitettu henkilökohtaisesti saapumaan oikeuteen. Asiamies on ilmoitettava merkittäväksi patenttirekisteriin. (30.6.2000/650)

Jos patentinhaltijalla ei ole 1 momentissa mainittua asiamiestä, voi tiedoksiantaminen tapahtua lähettämällä tiedoksi annettava asiakirja hänelle postitse kirjattuna kirjeenä hänen patenttirekisteriin merkityllä osoitteellaan. Jollei rekisteriin ole merkitty osoitetta, tiedoksiantaminen voi tapahtua kuuluttamalla patenttilehdessä. Tiedoksiantamisen katsotaan tapahtuneen, kun edellä mainitut toimenpiteet on suoritettu. (21.3.1997/243)

Asetuksella voidaan vastavuoroisuuden edellytyksellä säätää, ettei 1 ja 2 momentin säännöksiä ole sovellettava patentinhaltijaan, jonka kotipaikka on tietyssä vieraassa valtiossa tai jolla on siinä valtiossa asuva ja tässä maassa patenttirekisteriin merkitty asiamies, jolla on 1 momentissa mainittu toimivalta.

Jos väitettä koskevaa päätöstä ei ole saatu annettua tiedoksi väitteentekijälle tämän ilmoittamaan osoitteeseen, tiedoksianto voi tapahtua kuuluttamalla asiasta patenttilehdessä. Tiedoksiannon katsotaan tapahtuneen, kun edellä mainitut toimenpiteet on suoritettu. (21.3.1997/243)

71 a § (18.11.2005/896)

Jos patentinhakija tai patentinhaltija on muussa kuin 2 momentissa tarkoitettussa asiassa kärsinyt oikeudenmenetyksen sen takia, että hän ei ole suorittanut toimenpidettä patenttiviranomaisessa tässä laissa tai sen nojalla vahvistetussa määräajassa, mutta hän on toiminut niin huolellisesti kuin olosuhteet vaativat määräaikaan noudattaakseen, ja jos hän suorittaa toimenpiteen kahden kuukauden kuluessa esteen päättymisestä, kuitenkin viimeistään vuoden kuluttua määräajan päättymisestä, patenttiviranomaisen tulee todeta, että toimenpide on katsottava suoritetuksi määräajassa. Jos patentinhakija tai patentinhaltija haluaa saada tällaisen ratkaisun, on hänen tehtävä siitä patenttiviranomaiselle kirjallinen esitys toimenpiteen suorittamiselle edellä säädetyssä ajassa ja suoritettava vahvistettu maksu.

Jos patentinhakija on kärsinyt oikeudenmenetyksen 6 §:n 1 momentissa säädetyssä määräajan noudattamisessa, sovelletaan tämän pykälän 1 momentin säännöksiä kuitenkin niin, että esitys on tehtävä ja vahvistettu maksu suoritettava viimeistään kahden kuukauden kuluttua 6 §:n 1 momentissa säädetyssä määräajasta.

Kansainväliseen patenttihakemukseen, jota on jatkettu Suomessa, sovelletaan 1 ja 2 momenttia myös, kun on kysymys määräajasta, jota olisi ollut noudatettava vastaanottavassa viranomaisessa, kansainvälisessä uutuustutkimusviranomaisessa, kansainvälisiä patentoitavuuden esitutkimuksia suorittavassa viranomaisessa tai Maailman henkisen omaisuuden järjestön kansainvälisessä toimistossa. Laiminlyöty toimenpide on tällöin suoritettava patenttiviranomaisessa.

Esitystä, joka on tehty 1, 2 tai 3 momentin mukaisesti, ei kuitenkaan saa hylätä tai jättää tutkittavaksi ottamatta ennen kuin patentinhakijalle tai patentinhaltijalle on annettu tilaisuus antaa lausumansa asiassa patenttiviranomaisen antamassa määräajassa.

71 b § (6.6.1980/407)

Jos 31 tai 38 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa postitse lähetetty asiakirja tai maksu ei ole tullut patenttiviranomaiselle määrättyssä ajassa, mutta lähetyksen tarkoittama toimenpide suoritetaan kahden kuukauden kuluessa siitä, kun hakija havaitsi tai hänen olisi pitänyt havaita, että määräaika on ylitetty, kuitenkin viimeistään vuoden kuluessa määräajan päättymisestä, patenttiviranomaisen tulee todeta, että toimenpide on katsottava suoritetuksi määräajassa, jos: (10.5.1985/387)

1) postiyhteysissä on tapahtunut katko jonain niistä kymmenestä päivästä, jotka edeltävät määräajan päättymistä, sodan, vallankumouksen, mellakan, lakon, luonnonmullistuksen tai muun senkaltaisen syyn vuoksi sillä paikkakunnalla, jossa lähettäjä oleskelee tai harjoittaa liikettä, sekä jos asiakirja tai maksu on lähetetty patenttiviranomaiselle viiden päivän kuluessa postiyhteysien palautumisesta; tai

2) asiakirja tai maksu on lähetetty kirjattuna postilähetyksenä viimeistään viisi päivää ennen määräajan päättymistä, kuitenkin ainoastaan, milloin lähetyksen on lähetetty lentopostissa, jos se on ollut mahdollista, taikka muulla tavalla, jos lähettäjällä on ollut aihetta olettaa, että se siten lähetettynä olisi saapunut patenttiviranomaiselle kahden päivän kuluessa lähetyspäivästä.

Jos hakija haluaa saada 1 momentin mukaisen ratkaisun, hänen on tehtävä siitä kirjallinen esitys patenttiviranomaiselle sanotussa momentissa toimenpiteen suorittamiselle säädetyssä ajassa.

71 c § (6.6.1980/407)

Jos 71 a tai 71 b §:n mukainen esitys on hyväksytty, ja sen johdosta jatkokäsittelyyn otetaan 22 §:n mukaisesti julkiseksi tullut patenttihakemus, joka on jätetty sillensä tai hylätty, taikka rauennut patentti katsotaan saatetuksi uudelleen voimaan, on tästä kuulutettava.

Joka on hyvässä uskossa alkanut käyttää keksintöä ammattimaisesti hyväksi tässä maassa sen jälkeen kun sillensä jätetyn hakemuksen uudelleen käsittelyyn ottamista koskeva määräaika on päättynyt tai hylkäyspäätös saanut lainvoiman tai patentti rauennut, mutta ennen kuulutuksen julkaisemista, saa patentin estämättä jatkaa hyväksikäyttöä pysyttämällä entisellään sen yleisen luonteen. Tällainen hyväksikäyttöoikeus on vastaavilla edellytyksillä myös sillä, joka on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin käyttäkseen keksintöä hyväksi tässä maassa.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu oikeus voi siirtyä toiselle ainoastaan liikkeen mukana, jossa se on syntynyt tai jossa hyväksikäyttö on tarkoitettu tapahtuvaksi.

72 § (31.1.2013/101)

Patenttiviranomaisen tämän lain nojalla antamaan muuhun kuin 26 §:ssä tarkoitettuun lopulliseen päätökseen sekä 42 §:ssä, 53 a §:n 2 momentissa, 53 d §:n 1 momentissa, 54 §:n 1 momentissa sekä 71 a ja 71 b §:ssä tarkoitettuun päätökseen haetaan muutosta valittamalla markkinaoikeuteen siten kuin patentti- ja rekisterihallituksesta annetussa laissa säädetään.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun valituksen käsittelystä markkinaoikeudessa säädetään oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetussa laissa.

73 § (13.11.1992/1034)

Tämän lain mukaan perittävistä maksuista säädetään erikseen. Vuosimaksuista voidaan tällöin säätää, että yksi tai useampi ensimmäisistä maksuvuosista on maksuton.

74 § (18.11.2005/896)

Tarkemmat säännökset patenttihakemuksesta, kuulutuksesta patenttiasioissa, hakemusasiakirjojen painattamisesta, väitemenettelystä, rajoittamismenettelystä patenttiviranomaisessa, lakkauttamismenettelystä, patenttirekisteristä ja sen pitämisestä sekä patenttiviranomaisesta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää, että patenttiviranomainen voi toisen valtion viranomaisen pyynnöstä antaa tälle tietoja täällä tehtyjen patenttihakemusten käsittelystä sekä että toisen valtion viranomaisen tai kansainvälinen laitos voi patenttiviranomaisen esityksestä suorittaa patenttihakemusten tutkimisen.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan myös säätää, että se, joka hakee patenttia keksintöön, johon hän on hakenut patenttia toisessa valtiossa tai kansainvälisessä järjestössä, on velvollinen tekemään selkoa siitä, mitä sen valtion viranomaisen tai kansainvälinen järjestö on hänelle ilmoittanut keksinnön patentoitavuuden tutkimisesta. Tällaista selvitystä ei kuitenkaan voida vaatia sellaisesta 3 luvun mukaisesta patenttihakemuksesta, joka on ollut kansainvälisen patentoitavuuden esitutkimuksen kohteena ja jota koskeva patentoitavuustutkimuslonteko on annettu patenttiviranomaiselle.

Patenttiviranomainen voi antaa tarkempia teknisiä määräyksiä patenttihakemuksesta, väitteestä, patentin rajoittamisesta patenttiviranomaisessa ja patentin lakkauttamisesta sekä niiden käsittelystä sekä muista niihin verrattavista teknisistä seikoista. (31.1.2013/101)

75 §

Maan ollessa sotatilassa tai sodan vaaran uhatessa valtioneuvosto voi määrätä, jo se yleiseltä kannalta katsotaan tarpeelliseksi, että oikeus tiettyyn keksintöön on luovutettava valtiolle tai jollekin toiselle, jonka valtioneuvosto määrää. Täten saadusta oikeudesta keksintöön on suoritettava kohtuullinen korvaus. Jos korvaukseen oikeutetuin kanssa ei sovita korvauksesta, oikeus määrää sen.

Jos muu kuin valtio on 1 momentissa tarkoitetun määräyksen mukaisesti saanut oikeuden keksintöön ja jollei tämä täytä korvausvelvollisuuttaan, valtio on velvollinen korvaukseen oikeutetun hakemuksesta heti suorittamaan korvauksen.

76 §

Keksinnöistä, joilla on merkitystä maanpuolustukselle, säädetään erikseen.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

1. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1968. Sillä kumotaan 7 päivänä toukokuuta 1943 annettu patenttilaki (387/43). Kunnes asetuksella toisin säädetään, patenttia ei kuitenkaan voida myöntää itse tuotteeseen, vaan ainoastaan sen valmistusmenetelmään, mikäli keksintö koskee ravinto- tai lääkeaineita.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan asetuksella antaa säännöksiä, jotka ovat tarpeen lain voimaantulemiseksi.

2. Lakia on sovellettava myös ennen lain voimaantuloa myönnettyihin tai sitä ennen tehdyn hakemuksen perusteella myönnettäviin patenteihin, jollei jäljempänä säädetystä muuta johdu.

Lain säännökset eivät aiheuta muutosta oikeuteen, joka on syntynyt aikaisemman lain 2 §:n mukaan.

3. Aikaisempaa lakia on sovellettava sanotun lain nojalla myönnetyn patentin mitättömäksi julistamiseen ja ennen tämän lain voimaantuloa tapahtuneesta patentinloukkauksesta aiheutuneeseen korvaukseen sekä oikeuteen panna vireille tässä tarkoitettuja kanteita.

4. Sillä, joka lain voimaan tullessa tässä maassa ammattimaisesti käytti hyväksi keksintöä, johon aikaisemman lain mukaan ei ole voitu myöntää patenttia, tai oli ryhtynyt sitä varten olennaisiin toimenpiteisiin, on sen seikan estämättä, että keksintöön sittemmin myönnetään patentti, 4 §:ssä tarkoitettu oikeus, vaikka hän on aloittanut hyväksikäyttämisen tai ryhtynyt sitä varten olennaisiin toimenpiteisiin vasta sen jälkeen, kun hakemus tehtiin.

5. Jos keksintö ennen tämän lain voimaantuloa on tullut julkiseksi ja se on johtunut toimenpiteistä, johon hakija tai se, jolta tämä johtaa oikeutensa, on ryhtynyt, ja mikäli patenttihakemus on tehty ennen 1 päivää heinäkuuta 1968, sovelletaan aikaisemman lain 14 ja 15 §:ää sekä 18 §:ää sellaisena, kuin se on 20 päivänä lokakuuta 1950 annetussa laissa, kun ratkaistaan kysymystä, onko toimenpiteen vuoksi olemassa este patentin myöntämiselle tai onko patentti julistettava mitättömäksi. (29.12.1967/653)

6. Tämän lain voimaan tullessa vireillä oleva patenttihakemus on käsiteltävä ja ratkaistava aikaisemman lain mukaan, jos patenttiviranomainen ennen lain voimaantuloa on päättänyt aikaisemman lain 47 §:ssä tarkoitetusta kuuluttamisesta.

7. Ennen tämän lain voimaantuloa tehty patenttihakemus ei ole julkinen lain 22 §:n mukaan ennen 1 päivää heinäkuuta 1968, Jollei hakemusta sitä ennen panna julkisesti nähtäväksi tai hakija pyydä, että hakemus tulisi julkiseksi. (29.12.1967/653)

8. Ennen 1 päivää heinäkuuta 1968 alkavalta patenttivuodelta on vuosimaksun suorittamiseen nähden noudatettava aikaisempaa lakia. (29.12.1967/653)

9. Mitä aikaisemmassa laissa on erikseen säädetty lisäpatentista, on tämän uuden lain 7 §:n 2 momentin 2 lauseen ja 3 momentin sekä 41 §:n 2 momentin säännöksistä huolimatta sovellettava ennen lain voimaantuloa myönnettyihin lisäpatenteihin.

10. Patenttijutussa, johon on pyydetty haastetta ennen tämän lain voimaantuloa, oikeuspaikka ja oikeudenkäyntimenettely määräytyvät aikaisemman lain säännösten mukaan. (29.12.1967/653)

Muutossäädösten voimaantulo ja soveltaminen:

29.12.1967/653:

2.7.1971/575:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1971.

6.6.1980/407:

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä päivänä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan asetuksella antaa säännöksiä, jotka ovat tarpeen lain voimaansaattamiseksi.

Tämän lain voimaan tullessa vireillä oleva patenttihakemus käsitellään ja ratkaistaan tämän lain säännösten mukaan, jollei 4–7 momentista muuta johdu.

Patenttihakemus, joka ennen tämän lain voimaantuloa on hyväksytty pantavaksi julkisesti nähtäväksi, ja ennen tämän lain voimaantuloa tehty lisäpatenttihakemus käsitellään ja ratkaistaan ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleiden säännösten mukaan. Ennen tämän lain voimaantuloa tehty patenttihakemus voidaan myös muuttaa lisäpatenttihakemukseksi ennen lain voimaantuloa voimassa olleiden säännösten mukaisesti.

Tämän lain säännöksiä, jotka koskevat velvollisuutta antaa tiivistelmä, sekä tämän lain 20 §:ää ei sovelleta sellaiseen hakemukseen, joka on vireillä tämän lain voimaantullessa.

Kunnes asetuksella toisin säädetään, patenttia ei kuitenkaan voida myöntää itse tuotteeseen, vaan ainoastaan sen valmistusmenetelmään, milloin keksintö koskee ravinto- tai lääkeaineita.

Mitä 8 §:n 2 momentin toisessa virkkeessä on säädetty koskee ainoastaan tämän lain voimaantulon jälkeen tehtyä patenttihakemusta.

Tämän lain säännöksiä sovelletaan myös ennen lain voimaantuloa myönnettyihin tai sitä ennen tehdyn hakemuksen perusteella myönnettäviin patenteihin, jollei 9–13 momentista muuta johdu.

Sellaisen patentin voimassaoloaika, joka on myönnetty patenttihakemuksen perusteella, joka on tehty aikaisemmin kuin kaksitoista vuotta ennen tämän lain voimaantuloa, määräytyy ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleen 40 §:n mukaan.

Jos patentti on ennen tämän lain voimaantuloa rauennut 51 §:n 1 momentin mukaan, on 51 §:n 2 ja 3 momenttia sekä ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleen 55 §:n toista virkettä edelleenkin sovellettava.

Sellaiseen patenttiin, joka on myönnetty ennen tämän lain voimaantuloa tehdyn hakemuksen perusteella, sovelletaan ennen tämän lain voimaantuloa voimassa ollutta 60 §:ää.

Lisäpatenteihin, jotka on myönnetty ennen tämän lain voimaantuloa tai myönnetään 4 momentin mukaisesti, sovelletaan ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä.

Kysymys sellaisen patentin mitättömäksi julistamisesta, joka on myönnetty tai myönnetään ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleiden säännösten mukaisesti, ratkaistaan sanottujen säännösten perusteella.

10.5.1985/387:

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä päivänä.

Tämän lain 8, 22 ja 56 §:n säännöksiä, jotka koskevat mikro-organismiviljelmien tallettamista, sekä 8 a §:ää ei sovelleta ennen tämän lain voimaantuloa tehtyihin patenttihakemuksiin.

Patenttihakemusten vuosimaksuja koskevia säännöksiä ei sovelleta ennen tämän lain voimaantuloa tehtyihin patenttihakemuksiin. Tällaisten hakemusten perusteella myönnettyihin tai myönnettäviin patentteihin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita patentin vuosimaksuista annettuja säännöksiä. Ne vuosimaksut, jotka voimassa olevien säännösten mukaan erääntyvät patenttivuoden ensimmäisenä päivänä, erääntyvät kuitenkin sen kalenterikuukauden viimeisenä päivänä, jonka kuluessa patenttivuosi alkaa.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyjen patenttihakemusten osalta voidaan 14 §:ssä tarkoitettu vaatimus esittää kahden vuoden kuluessa tämän lain voimaantulopäivästä.

Kunnes asetuksella toisin säädetään, patenttia ei kuitenkaan voida myöntää itse tuotteeseen, vaan ainoastaan sen valmistusmenetelmään, milloin keksintö koskee ravinto- tai lääkeaineita.

HE 230/84, lvk.miet. 2/85, svk.miet. 18/85

14.6.1985/504:

10.5.1991/801:

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä päivänä.

L 801/1991 tuli voimaan 1.1.1992.

HE 232/90, toisen lvk.miet. 20/90, svk.miet. 330/90

26.6.1992/577:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1992.

HE 25/92, TaVM 21/92

13.11.1992/1034:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1993.

HE 152/92, TaVM 35/92

18.12.1992/1409:

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

HE 215/92, TaVM 46/92

28.6.1994/593:

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

L 593/1994 tuli voimaan 1.7.1994.

HE 103/94, TaVM 23/94, ETA:n sekakomitean päätös 21.4.1994 N:o 7/94 liite 15. ETA-sopimuksen liite XVII: neuvoston asetus (ETY) N:o 1768/92

21.4.1995/717:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1995.

HE 94/93, LaVM 22/94, SuVM 10/94

22.12.1995/1695:

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. Tämän lain 6 §:n 1 momentti, 45 §:n 1 momentti, 49 ja 57 a § tulevat kuitenkin voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

HE 161/95, TaVM 29/95, EV 170/95

21.3.1997/243:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1997.

Patenttihakemus, joka ennen tämän lain voimaantuloa on hyväksytty pantavaksi julkisesti nähtäväksi, käsitellään ja ratkaistaan ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleiden säännösten mukaan.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyyn patenttihakemukseen sovelletaan patenttilain 14 §:ää.

HE 254/1996, TaVM 1/1997, EV 6/1997

30.6.2000/650:

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä heinäkuuta 2000.

Tämän lain 3 b ja 46 a §:ää sovelletaan tämän lain voimaantulon jälkeen tehtyyn tai tehdyksi katsottuun patenttihakemukseen ja sen perusteella myönnettyyn patenttiin.

HE 21/2000, TaVM 12/2000, EV 61/2000

19.11.2004/990:

Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Tällä lailla saatetaan lakina voimaan Genevessä 3 päivänä lokakuuta 2001 tehdyn patenttiyhteistyösopimuksen (SopS 58/1980) 22 artiklan 1 kappaleen muutoksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

Lakia sovelletaan myös niihin jatkettuihin kansainvälisiin hakemuksiin, joiden osalta etuoikeuspäivästä laskettu 20 kuukauden ajanjakso päättyy lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen ja joiden osalta hakija ei vielä ole jatkanut kansainvälistä hakemustaan Suomen osalta.

HE 139/2004, TaVM 16/2004, EV 131/2004

18.11.2005/896:

1. Tämän lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.
2. Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan valtioneuvoston asetuksella antaa säännöksiä, jotka ovat tarpeen lain voimaansaattamiseksi.
3. Tämän lain voimaan tullessa vireillä oleviin patenttihakemuksiin ja hakemusten perusteella myönnettyihin patentteihin sekä patentteihin, jotka on myönnetty ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tämän lain säännöksiä, jollei 4–9 momentista muuta johdu.
4. Tämän lain 2 §:n 5 momenttia ei sovelleta patentteihin, jotka on myönnetty ennen tämän lain voimaantuloa, eikä tämän lain voimaantulopäivänä vireillä oleviin patenttihakemuksiin, jos patentinhakijalle on annettu 19 §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus ennen tämän lain voimaantuloa.
5. Tämän lain 8 b ja 8 c §:ää sovelletaan patenttihakemukseen, joka on tehty tai katsottava tehdyksi tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.
6. Tämän lain 41 §:n 2 momenttia ja 70 l §:n 2 momenttia sovelletaan vuosimaksuun, joka erääntyy tämän lain voimaan tullessa tai sen jälkeen.
7. Mitä edellä 60 §:n 2 momentissa säädetään, koskee ainoastaan tämän lain voimaantulon jälkeen tehtyä lainvoimaista päätöstä.
8. Jos kuuden kuukauden määräaika oikeudenmenetyksen palauttamiselle on päättynyt ennen tämän lain voimaantuloa, on tämän lain voimaan tullessa voimassa ollut 71 a §:n 2 momenttia edelleenkin sovellettava.
9. Tämän lain 71 a §:n 2 momenttia sovelletaan patenttihakemukseen, joka on vireillä tämän lain voimaan tullessa, jollei määräaika oikeudenmenetyksen palauttamiselle ole vielä päättynyt.

HE 92/2005, TaVM 14/2005, EV 115/2005

21.4.2006/295:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2006.

HE 225/2005, TaVM 2/2006, EV 14/2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/82/EY (32001L0082); EYVL N:o L 311, 28.11.2001, s. 1, Euroopan parlamentin ja

neuvoston direktiivi 2001/83/EY (32001L0083); EYVL N:o L 311, 28.11.2001, s. 67, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/27/EY (32004L0027); EYVL N:o L 136, 30.4.2004, s. 34, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/28/EY (32004L0028); EYVL N:o L 136, 30.4.2004, s. 58

21.7.2006/684:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2006.

Tämän lain 57 b ja 61 §:ää sovelletaan myös riita-asiaan, joka on tullut vireille ennen tämän lain voimaantuloa. Siltä osalta kuin 61 § koskee 60 a §:n soveltamista sitä sovelletaan kuitenkin siten kuin 3 momentissa 60 a §:n soveltamisesta säädetään.

Riita-asiaan, joka on tullut vireille ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tämän lain 60 a §:n sijasta tämän lain voimaantullessa voimassa olleita säännöksiä.

HE 26/2006, LaVM 6/2006, EV 67/2006

14.5.2010/392:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2010.

HE 102/2009, LaVM 2/2010, EV 21/2010

12.11.2010/954:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2010.

HE 75/2010, TaVM 17/2010, EV 136/2010

13.5.2011/478:

Tämä laki tulee voimaan 17 päivänä toukokuuta 2011.

HE 286/2010, LaVM 34/2010, EV 311/2010

17.6.2011/743:

1. Tämä laki tulee voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Tämä laki on voimassa A:n 1096/2011 mukaisesti 1.11.2011 alkaen.

2. Tämän lain 7 a §:n päiväkirjaa koskevia säännöksiä sovelletaan patenttihakemukseen, joka on tehty tai katsottava tehdyksi tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

3. Tämän lain säännöksiä, jotka koskevat englannin kielellä laadittua patenttihakemusta sekä patenttiviranomaisen patenttihakemusta koskevien päätösten antamista englannin kielellä, sovelletaan patenttihakemukseen, joka on tehty tai katsottava tehdyksi tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

4. Tämän lain 24 §:n 1 momentin maksua koskevaa säännöstä sovelletaan väitteeseen, joka on tehty tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen myönnettyä patenttia vastaan.

5. Tämän lain 70 c §:n 2 momenttia sovelletaan, jos lisäsuojatodistuksen voimassaoloajan jatkamista koskeva hakemus on tehty tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

6. Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

HE 175/2010, TaVM 51/2010, EV 359/2010

22.7.2011/863:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2014.

HE 222/2010, LaVM 44/2010, EV 374/2010

27.10.2011/1096:

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2011.

31.1.2013/101:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2013.

Patenttiviranomaisen päätökseen, joka on tehty ennen tämän lain voimaantuloa, haetaan muutosta noudattaen tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Riita-, hakemus- ja rikosasia, joka on tullut käräjäoikeudessa vireille ennen tämän lain voimaantuloa, käsitellään noudattaen tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

HE 124/2012, LaVM 15/2012, EV 158/2012

8.1.2016/23:

Tämä laki tulee voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana.

HE 45/2015, TaVM 12/2015, EV 68/2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1257/2012 (32012R1257); EUVL N:o L 361, 31.12.2012, s. 1, Neuvoston asetus (EU) N:o 1260/2012 (32012R1260); EUVL N:o L 361, 31.12.2012, s. 89

25.8.2016/717:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2017.

HE 7/2016, LaVM 8/2016, EV 99/2016